

رواية صغيرة العاصي كاملة

لتحميل المزيد من الروايات زوروا موقعنا

ايجي فور تريندس

او يمكنكم زيارة الموقع مباشرة من خلال

الروابط التالية

www.egy4trends.com

عاصي : عايز عايز بنت حلوة مش زي كل

مرة..

احد رجاله : اومرك يا باشا

عاصى : غور يلا

على بليل

احد رجاله : اللى طلبته اتنفذ يا باشا اى

أوامر تانى

عاصى: لاء خلاص أمشى انت دلوقتى

عاصى دخل الأوضة و وجد فتاة (فيروز)

تبكى بشدة و بخوف

عاصى انصدم من جمالها و ملامحها البريئة

و قرب منها

عاصى بدا يقرب ايده على وشها ليزيح

خصلات شعرها من على وشها

فيروز بعدت بخوف

عاصى : مالك يا قمر خايفة من ايه انا

هتعامل معاكى بحنية لو سمعتى الكلام

فيروز بعياط : هو انا هنا ليه انا عايضة اروح

عاصى : انتى باين عليكى صغيرة و انا مش
فاضى لشغل العيال و راح قرب عليها

فيروز : انت بتعمل ايه ابعد عنى عيب كده

عاصى ضحك على سذاجتها: نعم يا اختى
عيب انتى مش عارفة انتى هنا ليه

فيروز : لاء و انا عايضة اروح

عاصى : عايضة تروحي يبقى تسمعى الكلام
و متقوليش على حاجة لاء

فيروز : انت عايضا ايه بالضبط ابعد عنى يا
جدع انت

عاصى : اموت فى اللى بيخربش يا قطة و بدا
يفك زراير القميص و راح شدها له

فیروز بتزقه بکل قوتها و راحت مخربشة
عاصی فی رقبته لدرجة ان مکان صوابها
علم علی رقبته

عاصی : جرا ایه یا بت ده انا جایبک بفلوسی

فیروز : ابعدهنی یا سافل انا لو بابا عرف
هیمو*تک

عاصی ضحك باستهزاء: بابا مین یا حلوة ده
ابوکی خد تمنک و حتی مفکرش یسأل
علیکی تانی

فیروز : انت بتقول ایه انت اکید بتکذب

عاصی : لیکى حق متصدقیش بس طبعاً
الفلوس تعمل اکثر من کده و تخلى راجل
یبیع بنته

فیروز بدأت تعیط

عاصى قرب منها : يلا يا حلوة مش هنقضى

الليل كله عياط انا دافع فيكى كتير

فيروز: ارجوك سبنى أمشى ابوس ايدك

سبنى اروح و انا هسدلك الفلوس اللي

انت دفعتها

عاصى : بس انا مش عايز فلوس انا عايزك

فيروز بصراخ : ابعده عنى

عاصى : انتى شكلك عايضة تفكى انا هصبلنا

كاسين كده علشان تفكى و خرج علشان

يجيب التلج

عاصى دخل لاقى فيروز غرقانة فى دمها

استوب

اعرفكم

عاصى الهوارى: رجل أعمال لديه ٢٧ سنة لا
يعرف قلبه الحب و مغرور قمحاوى اللون و
شعره اسود و عنيه بنى لديه غمازات و

طويل

فيروز: فتاة جميلة لديها ١٦ سنة سموها
فيروز علشان تمتلك عينين فيروزى ساحر
شعرها اشقر غامق طويل و شفايفها لون
الكرز و تعيش فى أسرة فقيرة حيث أن فيروز
لديها ٨ اخوات غيرها و ابوها مش عارف
يصرف عليهم منين و كمان هو عاطل لا
يعمل و قد ذهب عقله حيث انه مدمن

مخدرات

يتبع...

عاصى: انتى شكلك عايضة تفكى انا هصبلنا
كاسين كده علشان تفكى و خرج علشان

يجيب الثلج

عاصى دخل لاقى فيروز غرقانة فى دمها
عاصى جرى عليها شالها بسرعة و جاب
دكتورة عملت اللزم و هى نامت من
المسكن و التعب راح عاصى حضنها و نام
فيروز صحيت الصبح لاقيت عاصى مسكها
بتملك

فيروز : اتسعت عنيتها لما شافته مقرب اوى
و لثانية ظنت انها غلبها النوم فنامت على
السريـر فى بيتها و ان مرات ابوها هتضربها
فيروز بخوف تلقائى حاولت تقوم

عاصى بنوم : صحيتى يا حلوة

فيروز اتجمدت مكانها

عاصى راح حوطها من خصرها : كده تبوظى
ليلة امبارح

فیروز : لو سمحت ابعء اىءك ءىءا ءالءى انه

عىب و مىصءش

عاصى باسءهزاء: ءىءا

عاصى ءرب علشان ىبوسها

فىروز بءوف : ابعء عنى ممءن كءه اءمل

عاصى : ءامل من بوسة

فىروز بكسوف و سءاآة : اىوة

عاصى بانءعال : اىوة اىه هو انءى

بءسءعبطى ولا اىه ىا بء

فىروز ءمعء و وشها بءا ىءمر

فىروز : انا عارفة انك عاىز ءبوسنى بس ءه

ءرام و عىب و ءىءا ءالء مىصءش

عاصى بخت : طب فيها ايه لو بوستك تيتا
قصدها انه عيب لو مع حد غريب لكن انا
اعرفك

فيروز : لاء تيتا قالتلى كل الناس عيب و لو
سمحت انا عايضة اروح

عاصى : لاء انتى هتفضللى هنا

فيروز : هفضل هنا ليه و نبى يا عمو روحنى
اخواتى وحشونى

عاصى فى باله : هى بجد كده و لا بتستعبط
عليها شكلها هتحلو انهاردة

فيروز : عمو عمو

عاصى : متقوليش عمو قوليلى يا عاصى
أسمى عاصى و انتى يا قمر

فيروز : أسمى فيروز ممكن بقى اروح

عاصى : اسمك حلو يا فيروز بصى انا جايبك
هنا علشان ايزك تشتغلى عندى و علشان
كده مضطرة تباتى معايا كام يوم علشان
الشغل

فيروز : يعنى بابا هيرجع ياخدني من هنا
عاصى : لو شغلك عجبني هعملك اللى
انتى عايزه

فيروز بفرحة طفولية : بجد طب انت عايز
شغل ايه علشان اروح بسرعة انا شاطرة
عاصى بخبث : هنشوف

عاصى: جيه يقرب منها و بدا يمشى صباعه
على وشها

فيروز بدأت تعيط : تيتا قالت عيب كده

عاصی بزھق : تیتا ایہ دلوقتی ایہ ده و راح

قام بزھق

فیروز فضلت تعیط

عاصی رجع بھدوء و بدا یفھم یعملھا ازای

عاصی : انتی مش عایزة تعرفی ایہ الشغل

علشان تروھی

فیروز بتدمع : اتفضل

عاصی : اصل انا وحید و دایما عایش

لوحدي فکنت جاییک تلعبی معایا و نقعد

نتکلم شویا نبقی صحاب مش اکثر

فیروز : ایہ ده ملکش صحاب خلاص انا

هبقی صحبتک بس لو کده نروح

عاصی : طبعا ... انا هنزل اجیب الفطار

عاصی نزل اخذ الفطار و مشی الخدم

عاصى جاى يفتح الأوضة لاقها قربت منه

عاصى حط الاكل على الترابيزة

فيروز بدأت تفك زراير قميصها قدامه

عاصى : ايوة كده بداتى تفهميني

فيروز :

يتبع...

عاصى جاى يفتح الأوضة لاقها قربت منه

عاصى حط الاكل على الترابيزة

فيروز بدأت تفك زراير قميصها قدامه

عاصى : ايوة كده بداتى تفهميني

فيروز راحت نزلت على الأرض و منتظرة

بخوف

عاصى فضل واقف مش فاهم

فيروز بخوف : فين الكرباج

عاصى : كرباج ايه

فيروز : مش علشان تخلىنى افطر هتضربنى

عاصى : اضربك ليه و بص على كتفها لاقى

فى علامات ضرب و كدمات

عاصى بلهفة نزل لمستواها: مين عملك كده

يا فيروز

فيروز : مرات ابويا ابله نعمات

عاصى بحنان راح لبسها قميصها : لاء يا

فيروز انا مش هضربك و محدش يقدر

يضربك بعد كده يلا علشان نفطر

فيروز : يعنى مش هتزعقلى او تعمل حاجة

عاصى : لاء يا فيروز مش هزعقلك

عاصى قعد جنب فيروز و بدا ياكل و فيروز
كانت جعانة بس مكسوفة

عاصى : مش بتكلى ليه

فيروز : مش جعانة انا عايزة اعرف هروح
امتى

عاصى : لو كلتى و سمعتى الكلام هعملك
اللى انتى عايزه

فيروز : بجد

عاصى : بجد بس انا عايزك تاكلى معايا و
نقعد نتكلم شوية

فيروز : حاضر و بدأت تاكل

عاصى بيبيص عليها و هى بتاكل و بي فكر
فيها و انه حاسس انه مشدود ليها و عايز
يعرف عنها اكثر

فيروز اخدت بالها انه بيبيص عليها

فيروز بخوف : اسفة لو اكلت كتير و الله

مقصدش

عاصى : كلى يا فيروز انا مش قصدى انا

بيصلك علشان انتى شكلك حلو اوى

فيروز اتكسفت و وشها احمر

عاصى : انتى فى مدرسة يا فيروز

فيروز : ايوه فى اولى ثانوى

عاصى : و شاطرة

فيروز : ايوه ده انا طلعت الثانية على

المدرسة

عاصى : شاطرة بس انا عايزك تطلعى الاوله

فيروز : حاضر يا عمو

عاصى : قوليلى يا عاصى انا مش كبير

فيروز : لاء بس انت شكلك كبير

عاصى : انتى عندك كام سنة

فيروز : انا ١٦ سنة و ٧ شهور

عاصى : انا عايزك تكبرى و تبقى شاطرة

كلى يلا

فيروز : خلاص انا شبعت

عاصى : الف هناء يلا انا هقوم اغسل ايدى و

قام

فيروز جت تقوم قميصها مسك فى طرف

التريزة قطعاه

فيروز وقفت مصدومة و بتحاول تدارى

القطع بس كان كبير عاصى جيه تانى و

فيروز ادته زهرها

عاصی : و قفة كده ليه

فیروز : مفیث حاجة یا عمو

عاصی بانفعال لفا : انتی بتکلمینی لیه و

مدیانی ضهرك و قولتلك أسمى عاصی

عاصی ایه صعبة

فیروز بدموع : اسفة

عاصی بص علی هدومها : انا اسف مکتتش

اعرف و راح اخدها اوضته جبلها تیشرت من

عنده و طلع بره

فیروز : شکرا

عاصی : علی ایه

فیروز : مش هروح

عاصی : حاضر هروحك

عاصى اخذ فيروز و راحوا للبيت اللى ساكنة
فيه فيروز لاقيت البيت اتهد و أهلها كلهم
ماتوا

فيروز : فين البيت يا عمو

عاصى : انتى متأكدة ان البيت هنا

احد الجيران: البقاء لله يا فيروز ده احنا
افتكرناكى كنتى معاهم

فيروز : مع مين هو فين البيت ايه اللى
حصل

الجاره : لا حول ولا قوة الا بالله ربنا يصبرك يا
بنتى

فيروز : انتى بتقولى ايه اكيد انتى بتكدبى

عاصى : اهدى يا فيروز

فيروز : فين بابا و اخواتى يا عمو فين

فیروز بدآت تصرخ بانھیار

عاصی اخدها فی حضنه و بدا یهدیها و لسه
هیرکبها العربیة لاقی حد بیسده من هدومه و
بیضربه

حسن : انتی واخذ مراتی علی فین

عاصی : مرات مین

حسن : فیروز اطلعی یا بت

فیروز بدموع و ماسکة فی عاصی بخوف

فیروز بدموع لعاصی : عمو متسبنیش

حسن شدها : یلا یا بت انا دافع لابوکی کتیر

علشان الجوازة دیه

عاصی :.....

استوب

حسن : رجل عنده ٤٠ سنة تاجر مخدرات
قبل ما أبو فيروز يموت حسن سومه على
انه يتجوز فيروز مقابل انه يديله بعض
المخدرات لان ابو فيروز مدمن و هو وافق و
كتب الكتاب و ده حصل فى نفس اليوم بعد
ما بعت فيروز لعاصى

يتبع...

حسن : فيروز اطلعى يا بت

فيروز بدموع و ماسكة فى عاصى بخوف

فيروز بدموع لعاصى : عمو متسبنيش

حسن شدها : يلا يا بت انا دافع لابوكى كتير

علشان الجوازة ديه

عاصى بغضب : كلامك معايا انا و بعدين

جوزها ازاي ديه لسه قاصر

حسن : انت مين اصلا و بعدين انت مالك

قاصر ولا لاء انت المحامى بتاعها و راح

مسك دراع فيروز : يلا قدامى يا بت

عاصى راح مسكه من هدومه : قولتلك

كلامك معايا و انت هطلقها دلوقتى

حسن : اطلق مين ده انا دافع فيها كتير و

لسه ماخذتش اللى عاوزه

عاصى : لو على فلوسك هدفعها بس طلقها

بذوق بدل ما اخليك تطلقها بالعافية

حسن : لو تلزمك كده ممكن تدينى نص

الفلوس بس تخلىنى اقضى معها ليلتين و

اسبهالك لو انت عايزها

عاصى راح ضربها لدرجة انه نرف من أنفه:

بقولك طلقها يا ابن ال[]

حسن جيه يضربه عاصى تفادى الضربة و
راح ضربه لحد ما وقعه على الأرض و الناس
اتلمت بس محدش قدر يخلص حسن من
ايد عاصى فجأة مسكه من هدومه

عاصى بغضب : طلقها حالا

حسن : انتى طالق

عاصى : بتلاتة طلقها بتلاتة

حسن : انتى طالق يا فيروز بالتلاتة

عاصى اخذ فيروز و جيه يمشى

حسن جيه من وراه طلع مطوة (أداة حادة)

و استقرت فى صدر عاصى و حسن جيه يا

خد فيروز و يجرى

فيروز فضلت تصرخ لحد ما الناس لحقتها و

مسكه حسن و جيه البوليس و عاصى

انتقل للمستشفى و فيروز راحت معه

المستشفى

فيروز قاعدة مع عاصى لحد ما فاق

عاصى فتح عينه لاقى فيروز قاعدة و بتعيط

و ماسكة ايده

فيروز : عمو انت كويس

عاصى سند ضهره و فيروز ساعدته و عدلت

المخدة له

عاصى : انا كويس

فيروز بعياط : اسفة يا عمو انا السبب

عاصى : متتاسفيش انتى ملكيش ذنب

فيروز : شكرا يا عمو انك مسبتنيش له بجد

كنت خايفة تسبنى

عاصی : یعنی انتی عایزانی مسبکیش یا

فیروز

فیروز ببراءة : ایوة یا عمو بجد مکتتش عایزة

تسبنی للراجل اللی اسمه حسن ده انا

بخاف منه اوی

عاصی : متخافیش انا معاکى

فیروز : شکرا یا عمو انا مش عارفة اشکرك

ازای بجد

عاصی : اولاً مفیش شکر ثانيا قولیلی یا

عاصی بلاش عمو ديه

فیروز : حاضر بس میصحش

عاصی : لاء یصح

الدکتور دخل یشوف عاصی

عاصی : دکتور انا عایز اکمل علاج فی البيت

الدكتور : هو مفيش مشكلة بس لازم حد
ياخد باله منك لأن في حقنة في الوريد لازم
تتاخذ كل يوم في معادها غير الادوية و بعد
اربع ايام ممكن اجيلك اغيرلك على السلك

عاصى : تمام يا دكتور

دكتور : الانسة اختك واضح انها بتحبك جدا
كانت قلقانة عليك

عاصى : شكرا يا دكتور و الدكتور خرج

فيروز : انا ممكن اساعدك انا بعرف ادى

حقن

عاصى : بجد اصل كنت بفكر اجيب ممرضة
بس لو انتى بتعرفي تبقى احسن من مائة
ممرضة

فيروز : اصل ماما الله يرحمها كانت بتاخذ

حقن و انا اتعلمها علشانها

عاصی : ربنا یرحمها انتی حنینة اوی یا فیروز

فیروز : انا اسفة بجد کل ده حصلک بسببی
و لازم اردلک و لو جزء صغیر من جمایک

عاصی : متقولیش کده مفیش ما بینا الکلام
ده یا فیروز : انا کل یوم هجیلک ادیک الحقنة
و الدوا و أمشی

عاصی : لاء انتی هتعشی معایا

فیروز : ایه مع حضرتک ازای لاء مینفعش

عاصی : لاء انتی هتعیشی معایا تقدری
تقولی هتروحو فین

فیروز : اممم مش عارفة لسه هدور علی
مکان لسه ممکن اقعد عند واحدة جارتنا
طیبة اوی بس ابنها مش طیب بخاف منه
اوی یا عمو

عاصی : لاء انتی ہترو حی معایا

فیروز : مینفعش

عاصی : لاء متقلقیش احنا ہنروح و
هتقعدی فی أوضة لوحك و بعدین ده انا
حتی ایدی مش قادر احركها و عایزك
تساعدینی

فیروز : حاضر یا ع...

عاصی اتسعت عینہ : یا ایہ

فیروز : یا عمو

عاصی : بردہ ... ممکن تسعدینی البس
معلش

فیروز : انا ... حا ضر

فیروز قربت منه بخوف و بعدین غمضت
عینہا بکسوف

عاصى : بتغمضى عينك ليه فتحى عينك
علشان تعرفى تشوفى اللى بتعمله

فيروز فتحت عنيه شافت عاصى عارى
الصدر راحت لفت وشها

عاصى فجأة حط ايده على خصرها و شدها
له

فيروز : بتعمل ايه يا عمو ابعده

عاصى فجأة

يتبع...

فيروز فتحت عنيه شافت عاصى عارى
الصدر راحت لفت وشها

عاصى فجأة حط ايده على خصرها و شدها
له

فیروز : بتعمل ایہ یا عمو ابعء

عاصی فجأة راح مقطع هءومها

فیروز بءموء : ابعء یا عمو و فجأة ضربته

قلم فوءه

عاصی بعء عنها و كانه كان مغیب و رءع

لعقله

عاصی : انا اسف یا فیروز

فیروز بخوف ءت ءءرء

عاصی : اءءى عایزة ءءرءى كءه ازای اقعدى

هنا انا هءءصل بءء یءبلك هءوم ءالا

عاصی اءءصل بأءء رءاله اءءرء ملاءس

مءءءبات لفاءروز

فاءروز ءءءء الءمام ءیرء كانء ءرءءى

فستان ازرق رقیق

عاصى راح جاب طرحة و حطها على رأسها

فيروز باستغراب : بس انا مش محجبة

عاصى : بس انتى كبيرة و لازم تبقى شاطرة

فيروز استغربت ازاي هو ده نفس الشخص

اللى من شوية كان بيحاول يقرب منها و

كانت خايفة منه

فيروز : انا مش عارفة يا عمو انت بتتغير كل

شوية

عاصى ضحك عليها : لاء يا ستى مش بتغير

ولا حاجة يلا علشان نروح

فيروز : مابلاش يا عمو روح انت و انا

هتصرف

عاصى : لاء يا فيروز انا مش هسيبك

فيروز دمعت لأنها كانت خايفة

عاصى : متخافيش منى يا فيروز انا عمرى
ما هاذيكى

فيروز : بجد يا عمو

عاصى : بجد بس بطللى عمو ديه

فيروز ضحكت ببراءة على انفعال المفاجئ

عاصى : ضحكتك حلوة اوى

فيروز فجأة وشها احمر و نزلت وشها فى
الأرض

عاصى : يلا بينا علشان نروح

فيروز روحت مع عاصى و فعلا عاصى وفى

بوعده ليها و أداها كل نسخ اللى عنده

لمفتاح الأوضة بتاعتها

عاصى : كده مطمئنة يا ست فيروز

فيروز بفرحة و براءة : شكرا يا عمو

عاصى طلع غير هدومه شوية و باب الأوضة

خبط

فيروز : معاد الحقنة و الدوا بعد الغدا

فيروز اديته الحقنة

عاصى : ايدك خفيفة اوى يا فيروز

محستش بيها

فيروز : ان شاء الله تخف و تبقى كويس و

مش محتاج حقن

عاصى : نفسك تطلعى ايه يا فيروز

فيروز: نفسى اطلع دكتورة

عاصى : و انا بايدى اللى اول يوم هوصلك

الجامعة يا روزتى

فيروز : هو انت هتفضل فاكرنى لحد ما ادخل

جامعة

عاصى : انتى هتفضلى معايا انا مش
هسيبك

قطع ذلك صوت هاتف عاصى و كان ابن
عمه هاشم صديق عاصى المقرب و الوحيد
هاشم : سمعت انك كنت فى المستشفى
انت كويس يا عاصى

عاصى : انا كويس مين قالك

هاشم : ميسون (سكرتيرة عاصى الخاصة)

عاصى : ايه القرف ده اقفل

هاشم : انا جاى انا و هى فى الطريق

عاصى : جبتها ليه مش ناقصها

هاشم : سلام يا عاصى

الباب خبط و فيروز فتحت

هاشم : انتى مين يا قمر

فيروز : انا ... انا

عاصى : ادخل يا هاشم ... فيروز اطلعى فوق

فيروز : حاضر

ميسون : مين ديه انت بقيت بتقضيها مع

عيال ولا ايه

هاشم : بس شكلها مش وش كده خالص

ديه جبتها منين ديه

عاصى : محدش يجيب سيرتها و هبقى

احكيلك بعدين يا هاشم

ميسون : ليه مش عايز تقولى

عاصى ببرود : ايوة

فجأة سمعه صراخ فيروز و كانت بتجرى من

الأوضة بملايس خفيفة تظهر الكثير

عاصى و هاشم اتخضوا و جريوا على فوق

يشوفه مالها

عاصى اول ماشافها اتصدم و منع هاشم انه

يقرب و اتصدم اكر من اللى شافه

استوب

يتبع...

فجأة سمعه صراخ فيروز و كانت بتجرى من

الأوضة بملابس خفيفة تظهر الكثير

عاصى و هاشم اتخضوا و جريوا على فوق

يشوفه مالها

عاصى اول ماشافها اتصدم و منع هاشم انه

يقرب و اتصدم اكر من اللى شافه

فيروز بخوف : عمو الحقنى

كان حسن اللي في الأوضة و اول ما شاف

عاصى نط من الشباك

عاصى جرى على فيروز

عاصى : انتى كويسة عملك حاجة الحيوان

ده

فيروز و عنيا بتدمع : لاء محصلش حاجة انا

كنت هغير هدومى لاقيته دخل من الشباك

صرخت اول ما شوفته و انت جيت

عاصى بتليفون للحرس اللي على الفيلا :

انتو يا بهايم فى حد دخل و ملحكش يبعد انا

عايزه حى حالا

الحرس : اومرك يا عاصى بيه

فيروز فضلت تعيط و ترتعش من الخوف

عاصی راح قلع الجاکیت بتاعه و حطه علیها

و راح حزنه

عاصی بحنان : اهدی یا فیروز اهدی انا

هجبلك حقل من الزبالة ده

فیروز وعیت لنفسها و بعدت عنه

عاصی وقف قدام أوضة فیروز لحد ما

لبست

فیروز خرجت و ادته الجاکت

فیروز : شکرا

عاصی : علی ایه ده انا المفروض اشکرک و

اعتذرک

فیروز : انا علی ایه انا معملتش حاجه

عاصى : انك وفقتى تهتمى بيا و انا اسف يا
فيروز المفروض احميكي انا هخلى الحرس
يجيبه حالا

تلفون عاصى رن و جابوا حسن

عاصى : ادخلى اوضتك يا فيروز و اوعى
تطلعى

عاصى نزل و كانت ميسون مشيت
هاشم: فى ايه يا عاصى انت بقيت غريب
الايام ديه

عاصى : لا غريب ولا حاجة اقعد و انا
هرجعلك بعد شوية

هاشم قعد تحت

فيروز فوق افكرت انهم مشيوا و قررت
تنزل شوية لأنها كانت خايفة و مش عايزة
تقعد لوحدها

فيروز اول ما نزلت لقيت هاشم

هاشم جرى وقف قدامها

هاشم : انتى اسمك فيروز

فيروز هزت راسها بأنه صح

هاشم : وانا هاشم ابن عم عاصى انتى

تعرفيه منين و لا انتى مين يا قمر

فيروز سكتت

هاشم : مش عايزة تقولى خلاص سيبك طب

انتى تعرفى عاصى بقالك كتير

فيروز هزت راسها بأنه لاء

هاشم : هو انتى خارسة عمالة تهزى فى
راسك ما تتكلمى كده

فيروز : انا لازم اطلع عمو لو شافنى هيزعل
و طلعت تجرى

هاشم : عمو والله يا عاصى و بيتقالك يا
عمو

عاصى بعد شوية جاله و حكى لهاشم على
اللى حصل

هاشم : ايه ازاي تخليها قاعدة معاك و لسه
عايز تقعدها معاك انت حصل لمخك حاجة
يا عاصى

عاصى : اتلم يا هاشم مش معنى انى
بحكيك على كل حاجة تسوق فيها

هاشم : المفروض تشوف حد من أهلها و
تروحلهم انت مقعدة عندك ليه هتوصل لايه
البت باين عليها صغيرة يا عاصى

عاصى : ملهاش مكان تانى يا هاشم

هاشم : و من امتى الحنية ديه ده انت كل
يوم كنت مع بن'ت ش'كل و قبل ما اليوم
يخلص كنت بتر*ميها و تشوف غيرها ايه
اللى جد

عاصى : مش عارف يا هاشم

هاشم : انا اقولك انت مقعدها ليه انت
قولت حاجة جديدة عليك و لما توصل للى
عاوزه و تزهب هترميها بس شكلك لسه
موصلتش علشان كده لسه قاعدة

عاصى : لاء بجد يا هاشم انا خايف عليها

هاشم : خايف عليها ايه بقى عاصى بيخاف
على حد انت بتضحك عليا لو فعلا زى ما
بتقول كان ممكن تشوفلها مكان و تعيشها
فيه مش تقعدھا معاك فى نفس المكان و
تقولى خايف عليها يا حنين طب لو كنت
تعرف ما كنت شوف ابن عمك معاك
شكلها قطة و حلوة يا عاصى ما تبتعتهالى
بعدك

عاصى راح ضربه بالبوكس: هاشم
مسمعكش بتتكلم عليها نص كلمة فاهم
هاشم : انت بتضربنى علشان واحدة من
الشارع

عاصى : هاشم بقولك اسكت مش عايز
اخسرك

هاشم: انا هسكت بس بكرة هفكر انى
كنت صح

عاصى فضل طول اليوم يفكر فى كلام هاشم
و بيفكر فى فيروز

بليل عاصى اتسحب لاوضتها بعد ما نامت و
كانت نايمة و مكنتش متغطية كانت اخده
راحتها فى اللبس شويتين ظنا منها ان عاصى
مش هيدخل زى ما وعدھا

عاصى واقف و عمال يختلس النظر إليها و
هى نايمة فى هدوء و شكلها عامل زى
الملائكة و كان شعرها مغطى وشھا

عاصى قرب منها و بدا براحة يشيل شعرها
من على وشھا و بيحرك ايده على ملامحھا
بهدوء

فيروز فجأة بدأت تعيط لأنها كانت بتشوف

كابوس

فيروز فجأة صحيت و كانت بتصرخ

عاصى : انتى كويسة

فيروز مش قادرة تتكلم و عمالة تعيط

عاصى اهدى و استعيذى بالله ده حلم

انا هجبلك عصير يهديكى

عاصى نزل المطبخ حضر عصير و حط فيه

منوم و راح طلع لفيروز

فيروز لبست و اتخضت انه كان فى الأوضة

عاصى خبط و فيروز من على الباب

عاصى : اتفضلى اشربى

فيروز : شكرا خلاص انا هنام

عاصى : مش هذوقيه حتى ده انا عملهلوك

بايدى

فيروز اخدت العصير و بدأت تشرب

و كان عاصى بيبيص بخبث و مبسوط

فجأة

يتبع...

فيروز اخدت العصير و بدأت تشرب

و كان عاصى بيبيص بخبث و مبسوط

فجأة فيروز وقع من ايدها العصير غصبا

عنها بسبب انها حسيت بدوخة بسبب

المنوم لانه مفعوله قوى

فيروز كانت هتقع بس عاصى مسكها و

حطها على السرير

و راح دخل دكتورة نسائية لفيروز

الدكتورة خرجت

عاصى : ها ايه

الدكتورة : تمام يا عاصى بيه

عاصى : يعنى هى بنت ولا لاء

الدكتورة : بنت ايوة

عاصى : متأكدة

الدكتورة : ايوة يا عاصى بيه ده واضح جدا

عاصى : تمام شكرا يا دكتورة

فيروز كانت لسه نائمة بسبب المنوم

عاصى دخل لفيروز و قعد جنبها و بدا

يملس على شعرها

عاصى: انا اسف يا فيروز بس كان لازم اتأكد

مممكن لأن كل البنات اللي شوفتهم مش

زيك انا بحبك يا فيروز معرفش امتى بس
حاسس انك بقيتى ملزمة منى و حاجة
تخصنى و مش عايز ابعد عنها و بعدين
أتأكد انه غطها كويس و خرج لاوضته و نام

فيروز تانى يوم الصبح حضرت الفطار

فيروز: هو مفيش حد هنا فى البيت

عاصى : اصل مش بحب احس ان فى حد
عائش معايا مش باخد راحتى مفيش حد
بيقعد يعنى تعود

فيروز حسيت انه يقصده و انه ممكن يكون
مضايق من وجودها

عاصى : مش قصدى انتى طبعاً يا فيروز انا
اقصد الخدم ملهمش امان لكن انتى انا
حاسس ان البيت نور بيكى ده كفاية انك

اول حاجة اشوفها الصبح ده الواحد معه

قمر

فيروز : هو انت مش مضايق من وجودى

عاصى : لاء بالعكس ديه احلى حاجة

حصلتلى انت خلاص هترجعى المدرسة تانى

فيروز : بجد شكرا اوى يا عمو

عاصى : مفيش شكر ... و أسمى عاصى

بلاش عمو انتى محسسانى انى عجوز

فيروز : لاء مش قصدى طب ممكن اقولك

يا ابيه يعنى احسن من عمو

عاصى : و فيها ايه لو قولتى أسمى

فيروز بصت بخوف

عاصى : خلاص ابيه احسن من عمو عقبال

ما تقولى عاصى كده

فات ٦ شهور و فيروز اتعودت على عاصى و
هو اتعود على وجدها فى حياته فى الفترة ديه
اتغير كتير عن الاول بقى بيخلص شغل و
يرجع على البيت علشان ميسبش فيروز
لوحدها

فى يوم عاصى رجع مضايق من الشغل

فيروز : مالك يا ابيه مضايق ليه

عاصى : فى مشكلة يا فيروز

فيروز : مشكلة ايه خير فضفض ان شاءالله

كل حاجة ليها حل

عاصى : فيروز انا ...

قطع صوت الباب

و كان هاشم و المأذون

هاشم : قولتلها يا عاصى

عاصى منزلة راسه

هاشم : اومال هتقولها امتى المأذون بره

عاصى: جبت المأذون مش قولتلك الاول

هاخد رايبها

فيروز خرجت لهم بالقهوة

فيروز : ازيك يا ابيه هاشم

هاشم : ازيك يا قمر تعالى يا فيروز انا عايزك

فيروز جت و قعدت جنبه

فيروز : خير يا ابيه هاشم

هاشم : انا

يتبع...

هاشم : ازيك يا قمر تعالى يا فيروز انا عايزك

فيروز جت و قعدت جنبه

فیروز : خیر یا ابیه هاشم

هاشم : انا یا فیروز جای اقولک انک یعنی
انتی و عاصی عایشین فی نفس البیت و ده
میصحش و الناس بدأت تلاحظ و تتکلم
(مین افتکر انه عایز یتجوزها) □

عاصی : هاشم اسکت و اخرس متکملش

هاشم : انت عارف الحل التانی یا عاصی
اختار

فیروز: هو انا ممکن بس استنی و الصبح
همشی

عاصی : لاء طبعاً یا فیروز انتی مش
هتمشی انا مش هسمح انک تبعدی

هاشم : فعلشان انتی بنت و مش عایزین
حد یقول علیکی کلمة و نخرس لسان

الناس و كمان كده شغلنا بيتاذى من الكلام

ده يا فيروز

فيروز بدأت تعيط : انا اسفة ليكوا

عاصى : هاشم اطلع بره

عاصى طلع منديل و مسح دموعها

عاصى : بتعيطى ليه دلوقتى

فيروز : علشان انت كنت كويس معايا و

طلعت مصدر مشاكل ليك و لشغلك انا لازم

أمشى يا عاصى

عاصى : قولتلك مش عايزك تبعدى انتى

ليه مش فارق معاكى

فيروز : علشان خايفة على مصلحتك و لو

بعدى فى مصلحتك هاجى على نفسى و

ابعد

عاصی : ما هو انا فکرت فی حل بس لازم اخذ

رايك

فیروز : خیر یا ابیه

عاصی : اننا نتجوز یا فیروز و انا اوعدک

مفیث حاجة هتتغیر و هتفضلی علی

راحتک

فیروز : و انت ذنبک ایه تخلی واحدة زبی

اهلها بعوها علی ذمتک انا مش اد المقام یا

ابیه

عاصی : ایه الکلام ده ازای بتفکری کده ده

مش کلامک یا فیروز فیه ایه

فیروز: ديه الحقیقة(و افتکرت کلام میسون

لیها و هی بتقولها ان عاصی شایفها کخدمة

له)

عاصی : فیروز انتی متغیره فیه ایه

فيروز : مفيش حاجة يا ابيه انا بس بستاذنك

ابات بس الليلة لحد الصبح

عاصى : قولت مفيش مرواح فى حته و

المأذون بره يا فيروز

فيروز بدموع

عاصى مسك ايديها و بص فى عنيتها

عاصى : مش عايز ابعد عنك يا فيروز و

حياتي عندك وافقى على الحل ده

فيروز : حاضر يا ابيه

و كتبوا الكتاب و فيروز و كلت هاشم و جابوا

اتنين شهود

بارك الله لكما وبارك عليكما وجمع بينكما

فى خير

فيروز سمعت الكلمة ديه و كانت خايفة و
متلغبطة و عايزة تعيط من الخوف من اللي
جاي و من كلام ميسون

هاشم : مبروك يا عاصي

عاصي بفرحة : الله يبارك فيك

و هاشم مشى مع المأذون

عاصي قعد جنب فيروز

عاصي : انا مش مصدق يا فيروز

فيروز : انت ليه يا ابيه مش عايزنى ابعده
يعنى انت عارفني من قريب و مش حد من
قريبك ولا اى حاجة ليه

عاصي : انتى متعرفيش يا فيروز انتى

بنسبالي ايه

فيروز بدموع : حد بتعطف عليه صح

عاصى باستغراب : اعطف عليه اسكتى
يا فيروز علشان مزعلكيش على الكلام
لاهل ده

فيروز قامت دخلت اوضتها و قعدت تعيط
عاصى بره مش فاهم ليه فيروز بتتعامل
كده و ليه حاطة حاجز بينهم فى التعامل و
هو طول الوقت بيحاول يقرب و يحببها فيه
و لكن كان زعلان لما حس بخوف فيروز منه
و نزل و فاليوم ده رجع يشرب تانى و رجع
البيت مش شايف قدامه و مش مركز
خالص و دخل لفيروز و كانت نايمه قرب
منها

عاصى قاعد بيتامل فيروز و بدا يفكر لما
خافت منه و كلامها

عاصى : فيروز انتى ليه قولتى كده انا
خوفتك فى ايه ردى عليا

فيروز صحيت من صوته و اتخضت لما
شافته و خافت منه اكر

فيروز : ابيه بتعمل ايه هنا

عاصى : انتى ليه بتبعدى يا فيروز ليه خايفة
منى انا عملتلك حاجة ضايقتك ده انا عايز
رضاكى يا روز و راح قرب منها و سحبها فى
قبلة على خدها و تحولت إلى قبلات كثيرة
متفرقة على وجهها و هى بتحاول تبعد و لكن
عاصى مكنش فى وعيه وقتها

فى الصبح

عاصى صحى و ماسك راسه من الصداع

عاصى : ايه ده ديه مش اوضتى و بدا يبص
حوليه انصدم لما لاقى فيروز نايمه جنبه و
هدومها متقطعة و فى دم على السرير
عاصى بصدمة بص لفيروز و لنفسه
عقله : انت عملت ايه انا مش فاكر حاجة

استوب

يتبع...

انصدم لما لاقى فيروز نايمه جنبه و هدومها
متقطعة و فى دم على السرير
عاصى بصدمة بص لفيروز و لنفسه
عقله : انت عملت ايه انا مش فاكر حاجة
فيروز صحيت و كان باين علامات الخوف
عليها من عاصى
عاصى : فيروز ايه اللى حصل

فيروز بتحكى بانهييار

عاصى : والله يا فيروز انا اسف مكنتش في

وعى

فيروز : انا مش عايضة اقعد هنا انا بقيت

بخاف

عاصى : بتخافى منى يا فيروز انا اسف انا

فعلا تقلت في الشرب امبارح

فيروز : ابيه اوعدنى متخوفنيش تانى انا بحبك

عاصى : بجد يا فيروز بتحبينى

فيروز ببراءة : ايوة بحبك و بحب ابيه هاشم

زى اخواتى الكبار

عاصى : بس انا مش اخوكى يا فيروز انا

بقيت جوزك

فيروز وشها احمر من الكلمة

عاصى احب انه يخليها تعرف اكثر علشان
يشيل حاجز الخجل بينهم : و المفروض فى
حاجات تحصل بيننا و انك مثلا تنامى معايا
فى أوضة واحدة انا و انتى و بس
فيروز اتكسفت و كأنها فقدت القدرة عن
الكلام

عاصى : انا هقوم البس و يلا علشان المدرسة
يا فيروز
فيروز قامت و لابست

عاصى وصلها و فيروز نسيت كتاب فى
العربية رجع علشان يدهولها
انصدم من واحد (مروان) واقف مع فيروز
مروان : بكرة تخلصى منه و تتجوز يا روز انا
بحبك

فيروز بكسوف ضحكت

عاصى فجأة

يتبع...

مروان : بكرة تخلصى منه و تتجوز يا روز انا

بحبك

فيروز بكسوف ضحكت

عاصى فجأة راح شد فيروز بغضب ورا ضهره

و مسك مروان ضربه و الناس اتلمت و

خلصت مروان من ايد عاصى

عاصى : إياك اشوفك بتقربلها فاهم ديه

مراتى

مروان : مش كل حاجة تقدر تشتريها

بفلوسك

عاصى جيه يضر به تانى لكن الناس مسكه و
فجأة فيروز اغمى عليها من الخوف

عاصى شال فيروز و روحوا

فيروز صحيت لقيت عاصى قاعد قدامها في
هدوء خلاها تترعب منه

فيروز بخوف : اب اب ابيه انا .. انا هفهمك

عاصى قام و قعد على السرير

عاصى : تفهميني ايه انا الغلطان افكرتك

غيرهم طلعتى او ** منهم افكرتك مش

فاهمة حاجة طلعتى بتلعبى بيا انتى

مشفتيش منى غير كل حنية و حب بس

من دلوقتى انا هوريكى يا فيروز ازاي تلعبى

عليا

فيروز : والله انت فاهم غلط انا كنت هرد
عليه و همشى الشخص ده بيعترض
طريقى والله عمره ما قدر يقف معايا

عاصى : ده انا شايفك و انتى بتضحكيلوا و
بيقولك تطلقى و بيحبك ايه كل ده كذب

فيروز : والله ما ضحكت يا ابيه انا كنت
ببصلك انا شوفتك وقتها

عاصى : و عرف منين اننا اتجوزنا و انى
اشتريتك بفلوسى

فيروز انصدمت من كلمته : لاء يا عاصى انا
مش بكلمه بس الولد ده كان بيحاول معايا
اكثر من مرة و انا بصدده و هو بيعرف من
زميلاى بيفضلوا يكلمونى و اكتشفت انهم
بيقولوه و فعلا انا نسيت انى هنا بفلوسك يا
عاصى بيه

عاصی : فیروز انا مقصدش ده بس هو قال
کده یعنی اقصده یعرف عنک تفاصيل کثیر
لکن انا مقصدش

فیروز : ديه الحقیقة و انت عندک حق

عاصی : انا هنقلک من المدرسة ديه و الولد
ده مشفکیش واقفة معه تانی فاهمة

فیروز : فاهمة یا عاصی بيه

عاصی : انا جوزک قولیلی عاصی ايه بيه ديه
انا مش فاهم ليه مصممة تبعدی و تحطی
بینا حواجز

فیروز بدموع : انت ليه مخلیني هنا ليه عایز
منی ايه

عاصی : انا بحبک یا فیروز بحبک اوی کمان

فيروز بدموع : لاء يا ابيه انت عايز جسمى انا
عرفت كل حاجة و لما تزهق هترمينى انا
بكره نفسى

عاصى : مين قالك كده انا لو فعلا كده
مكنتش استنيت كل ده و انتى بقيتى حلالى
لكن انا مش كده يا فيروز و انا ارهن اصلا لو
انتى فاهمة اللى بتقوليه

فيروز : لاء انا فاهمة كويس

عاصى قرب منها لدرجة ان انفاسها مختلطة
بانفاسه: بجد فاهمة

فيروز اتكلم بقى بيقع من على لسانها و
متنحة

عاصى : مش قولتى انك فاهمة

فيروز و الدموع متحجرة فى عينها : انا ... انا
مكنتش اقصد

عاصى بعد حجابها و ظهر شعرها : انا اسف
يا فيروز لو خوفتك لكن بجد انا بحبك بحاول
مخليكيش تخافى منى ولا تكونى فاهمة انى
عايزة استغلك

فيروز : بجد يا ابيه

عاصى : بجد يلا علشان تتغدى انا هاخذ
اجازة انهاردة

فيروز بتعدل حجابها خلاص انا نازلة حالا
عاصى : على فكرة عادى انى اشوف شعرك
متكسفيش منى و خرج

فيروز كانت هطير من الفرحة لما عاصى
اعترف لها بحبه

و جيه رسالة من ميسون

میسون : فیروز اوعی تصدقی عاصی انا
اعرفه اکثر منك ده یا یاما عشم بنات و
ضحك عليهم

فیروز : مش حاسه یا میسون ممکن یکون
اتتغیر و بقى طيب

میسون : اسمعی منی ده کداب و لو مش
مصدقانی ده امبارح هاشم کان بیقوله فیروز
كبيرة و مينفعش تقعد معاك كده عارفة
قال ايه قال انك بنسباله رخيصة و انه مش
مهم عنده سمعتك اصلا

فیروز : یعنی اعمال ايه

میسون بخبث : بقولك ايه لمی هدومك و
تعالی عیشی معايا

فیروز : و ابيه هقوله ايه

ميسون : متخافيش لكن بجد يا فيروز انا

خايفة عليكى انتى زى اختى

فيروز : مش عارفة يا ميسون مش حاسة

ميسون : براحتك انا بيتى مفتوحلك دايمًا

فيروز نزلت تحت سمعت عاصى بيتكلم فى

التليفون

عاصى : قولتلك بلاش الجوازة ديه بقولك

ديه رخيصة ديه بقرشين تتباع ... هرمىها

بقولك

فيروز سمعت الكلام ده و قلبها انكسر

يتبع...

عاصى : قولتلك بلاش الجوازة ديه بقولك

ديه رخيصة ديه بقرشين تتباع ... هرمىها

بقولك

فيروز سمعت الكلام ده و قلبها انكسر
و كان عاصى بيكلم واحد صاحبه اتجوز
رقاصة

فيروز نزلت و قعد ياكل و هى ماكلتش
عاصى : فيروز انتى مش بتاكلى ليه

فيروز : لاء عادى باكل

عاصى : انا ناوى بما انك اخدتى الاجازة،
نساfer نغير جو ايه رايك

فيروز بفرحة طفولية : نساfer بجد

عاصى : ايوة يا روزتى جهزى نفسك بكرة

فيروز : بس هو ايه المناسبة

عاصى : بمناسبة انك طول السنة كنتى
بتذاكري و مجتهدة

فيروز : شكرا يا ابيه انا طلعة انام

عاصى : طب ما تقعدى معايا شوية لسه

بدرى

فيروز بابتسامة خفيفة و قعدت رغم ان

جواها منهاره و عايزة تقول كلام كتير بس

بتحاول تتماسك علشان تمشى الصبح من

غير ما يعرف

عاصى : شوفتى عارفة طارق صحبى اتجوز

رقاصة كنت لسه بكلمه و بحذره منها

فيروز : انت كنت بتكلمه دلوقتى

عاصى : ايوه قافل معه قبل ما نتعشى

فيروز عنيتها لمعت من الفرحة انه مكنش

يقصدها

فیروز : ایه رایك نعمل فشار و نتفرج علی

فیلم سوا

عاصی : بجد هتسهری

فیروز بفرحة : ایوة

عاصی : ماشی تعالی نعمل الفشار سوا

دخل المطبخ معها

و هی وقفة مستنیة الفشار یخلص

فیروز : ابیه هو انت لیه متجوزتش کل ده

عاصی : نعم و انا ایه دلوقتی

فیروز : اقصد جواز بجد یعنی

عاصی : ملکتش حد مناسب و علی فکرة

جوازنا ده بجد

فیروز : لاء مظنش

عاصى : ليه بتقولى كده

فيروز : يعنى احنا اتجوزنا اصلا علشان كلام
الناس و اصلا ابيه هاشم هو اللى أصر على
الجوازة و انك يعنى مكنتش موافق

عاصى : مين اللى مكنش موافق مين
الأهبل اللى قالك الكلام ده و هاشم مين
اللى أصر و كمل هو بيقترب منها اكثر
على فكرة بقى انا كنت عايز الجوازة ديه او
كمان و انا اتجوزتك علشان ...

فيروز حطت ايديها على بقه

فيروز : متقولهاش لو مش حاسس مش لازم
تقولها مش عايزاك تجبر بخاطري

عاصى : اجبر ايه انا لو مش حاسس مش
هتجوزك يا روز ... انا بحبك

تليفون من هاشم

عاصى : خير

هاشم : الحق فى مصيبة

عاصى : فى ايه

هاشم : حد بلغ انك متجوز قاصر

يتبع...

هاشم : الحق فى مصيبة

عاصى : فى ايه

هاشم : حد بلغ انك متجوز قاصر و الموضوع

وصل للشركة اللى داخلين معها المناقصة

عاصى : انت بتقول ايه مين عمل كده

هاشم : معرفش انا لسه الخبر وصلى لازم

نلاقي حل بسرعة

عاصى : اقفل و تعالى بسرعة و قفل مع

هاشم

فيروز : فى ايه يا ابيه

عاصى : متقلقيش مشكلة صغيرة اطلعى

انتى بس علشان هاشم جاى متنزليش

فيروز : حاضر

هاشم جيه و قعد مع عاصى

عاصى : مين اللى بلغ

هاشم : اللى عرفته ان الخبر وصل للشركة

المنافسة بس لسه محدش بلغ رسمى بس

اكيد هسوميك و صاحب الشركة اللى

اتصل بنفسه و كان صوته فى نبرة تهديد

عاصى : مين صاحب الشركة قولتلى

هاشم : كريم الالفى ما انت عارفه

عاصى : ايوۃ اعرفه ايه الحل دلوقتى

هاشم : هو فى حل بس مش عارف هتوافق

ولا لاء

عاصى : قول

هاشم : كريم عنده اخت اسمها هند وانا

عارف انكم زمان كنتوا بتحبوا بعض فأنا

بقول انك لو اتقدمت لاخته المناقصة اصلا

هتبقى فى جيبيك و اكيد مش هيسجن جوز

اخته ساعتها

عاصى : الموضوع ده قديم اصلا

هاشم : بس اللى سمعته انها لسه

مرتبتطش و شكلها كده لسه فى امل و

مستنيك

عاصى : انت بتقول ايه انا مش هتجوز تانى

هاشم : فكر ديه فى مصلحتك انت و فيروز
لو كريم بلغ ساعتها انت هتتسجن و فيروز
هيودوها الاحداث لان ملهاش اهل

عاصى : انت بتقول ايه اكيد فى حل تانى

هاشم : انا قولتلك الحل لكن الحل التانى
انك تطلق فيروز و هى تعيش فى مكان تانى

عاصى : انا مش هطلق ولا هتجوز شوف

حلول تانية

هاشم : انا بتكلم بالعقل اجيب حلول تانى

منين اسحر ولا ابوس ايد كريم انه

ميسجلكش

عاصى : لم لسانك انا مش ناقص و على

اخري

هاشم : طب و بعدين لازم نلاقي حل بسرعة

عاصى : انا لو عرفت اللى نشر الخبر مش

هرحمه من تحت ايدى

هاشم : احنا دلوقتى فى المشكلة الأصلية

بلاش تروح للفروع اللى سرب الخبر هنعرفه

اكيد بس هنعمل ايه انا شايف على الاقل

تخطب هند لحد ما نشوف حل

عاصى : مش عارف

هاشم : هى فيروز فضلها اد ايه و تتم ١٨

عاصى : ٩ شهور

هاشم : احنا ممكن نخلى ديه فترة الخطوبة

و بعدين تعمل اي مشكلة أو تكرها فيك و

تفرکش و ساعتها مش هيكون فى مشكلة

عاصى : انت شايف كده

هاشم : يا اما نطلق فيروز

عاصى : قولتلك مش هطلق

هاشم : يبقى زى ما قولتلك

عاصى : خلاص

هاشم : بس لو كده كريم اكيد مش هيوافق

ان اخته تبقى زوجة تانية

عاصى : يعنى اعمل ايه

هاشم : لازم تقول قدامهم ان فيروز وضع

مؤقت و انكم هتطلقوا علشان يوافق على

الخطوبة

عاصى : حاسس انك هتغرقنى

هاشم قام و مشى

فيروز كانت واقفة و سمعت كل الكلام و

لسه هتمشى عاصى مسكها من وسطها

فيروز بدموع : سبنى يا ابيه انا قولتلك من
البداية أمشى و بلاش مشاكل انا كل شوية
بكون سبب فى حاجة تضايقك انا مستهلش
يا ابيه تمسك فيا ولا استهل حنيتك كفاية

عاصى : انا قولتلك عمرى ما هسيبك و
انتى تستهل كل حاجة حلوة يا روزتى و انتى
ليه أسهل ما عندك تمشى فيروز هو انا
ينسبالك ايه

فيروز بدأت تدمع و تعيط

عاصى : ردى عليا فيروز انتى بتحبينى اصلا

فيروز مشيت و سابته و دخلت اوضتها

عاصى دخل الأوضة وراها

عاصى : فيروز انا مش هسيبك قولى

فيروز :

عاصی بصلها بصدمة و ذهول □

یتبع...

عاصی : ردی علیا فیروز انتی بتحبینی اصلا

فیروز مشیت و سابتہ و دخلت اوضتها

عاصی دخل الأوضة وراها

عاصی : فیروز انا مش هسیبک قولى

فیروز : مش عارفة یا ابیه انا بحبک ولا لاء

عاصی بصلها بصدمة و ذهول □

عاصی : یعنی ایه مش عارفة یا اه یا لاء ردی

فیروز : انا بحبک زى اخویا و ابویا و ...

عاصی قاطعها قبل أن تکمل : خلاص یا

فیروز انا اسف انی غصبت علیکی

فيروز كانت هتتجرا و تقوله حبها بس هي

خايفة

عاصى : انتى عرفتى انى هخطب هند

فيروز : انت وفقت

عاصى : ايوه خلاص مش انتى عايزة

تشوفينى مبسوط

فيروز : الف مبروك يا ابيه انا طالعة انام

عاصى : تصبحي على خير

فيروز بتحاول تخفى دموعها : و انت من

اهله

فيروز طلعت اوضتها و هي حاسة ان قلبها

هينف* جر من القهرة و انها عايزة تنزل

تعترف لعاصى بحبها و انها لازم تتشجع

لاقيت ميسون بعثها

ميسون : شوفتى عاصى يا فيروز هيتجوز
هند الالفى بنت من عائلة كبيرة و كمان
عاصى بيحبها من زمان بس هو كان بيكبر
فى الوقت ده فمقدرش يكمل معها غير لما
كبر و عمل اسمه

فيروز : عرفت انا عايزة انام يا ميسون سلام

ميسون : سلام

فيروز جألها الفضول تفتح اكونت هند
تشوف فضلت تقلب فيه ساعة و لقيت
صورة قديمة لعاصى و هو متصور معها و
كلام حب كتير لهند و حاجات كتير وجع*ت
قلبها و ك*سرتة

فيروز حاست انها عايزة تصرخ و تعيط و
تطلع تواجه عاصى و تعترف له بحبها و انه
فهم غلط فقررت تضبط شكلها و متبينش

انها عيظت و لأول مرة تسيب شعرها قدامه
و راحت تتسحب من اوضتها و دخلت
اوضته براحة تشوفه و هو نايم دخلت لاقيته
نايم على السرير فتسحبت و بدأت تقرب
منه بهدوء علشان ميحسش بيها و شافته و
هو بيتقلب و واخذ راحته شوية فى اللبس و
مكنش لابس تيشرت

فيروز لسه هتخرج لاقى عاصى شدها و
بقت فى حضنه

عاصى : كنتى جاية اوضتى ليه يا روز

فيروز : اصل انا ... انا كنت اسفة هخرج

عاصى وهو بيضح خصلات شعرها : شعرك

حلو اوى

فيروز اتكسفت

عاصى بص على شفائفها بتركيز و قرب

منها اكر

فيروز بصت فى عيونه

فيروز : انا عايذة اقولك حاجة

عاصى وهو بيلعب فى شعرها: قولى

فيروز : انا ... انا بح...

التلفون رن مقاطعا فيروز

عاصى قام يشوف مين و كانت هند

فيروز انصدمت لما شافت انه مسجل الرقم

و انها بترن عليه فى وقت زى ده

فيروز بصت لعاصى

و انصدمت انه رد

يتبع...

عاصى قام يشوف مين و كانت هند

فيروز انصدمت لما شافت انه مسجل الرقم

و انها بترن عليه فى ولت زى ده

فيروز بصت لعاصى

و انصدمت انه رد

عاصى : الو ازيك

فيروز بصاله بصدمة و الدموع متحجرة فى

عينها

عاصى بعد الموبيل و بصوت واطى

عاصى : فيروز اطلعى يلا نامى

فيروز : بس انا كنت عايزة اقولك حاجة

عاصى : مش فاضى دلوقتى يلا بعدين بقى

فيروز قامت و قفلت الباب وراها و طلعت

اوضتها منهاره

تاني يوم الصبح بتتقلب لقيت عاصى نايم

جنبها

فيروز اتخضت و قامت فجأة بتصرخ

عاصى قام بفرع

عاصى : فى ايه

فيروز بتلم الملاية عليها : انت ايه دخلك

اوضتى

عاصى : و فيها ايه طب ما انتى دخلتى

اوضتى امبارح كنتى عايزة تقولى حاجة

امبارح

فيروز : خلاص مفيش

عاصى : لاء فيه مالك

فيروز : لاء ما انت كنت مشغول بليل

عاصى ببرود علشان يخلصها : ايوة فعلا و

بقيت فاضى دلوقتى تقدرى تقولى

فيروز : الحاجة بتفقد معناها لو متقاتلتش

وقتها مش هيبقى ليها لازمة

عاصى قرب منها : ليه كنتى هتقولى ايه

فيروز: ابعد انت دلوقتى خاطب

عاصى : ما انتى مراتى أقرب براحتى

فيروز: لاء مش براحتك و انت اصلا شايفنى

مراتك طب و هند

عاصى لاستفزازها : هند ديه حاجة تانية

غيرك

فيروز : طلقنى انا عايضة أمشى من هنا

عاصى : انسى الكلمة ديه انا عايز اعرف

كنتى جاية اوضتى بليل ليه

فيروز : عايز تعرف ليه ما انا مش مهمة

عاصى : متغيريش الكلام

فيروز : مبقاش له لازمة كلامى اللي كنت

عايزة ا قوله بليل كفاية هند تسمعها و فيروز

لاء.... بعد اذنك انا عايزة اغير و اخرج اتفضل

عاصى : رايحة فين على الصبح كده انتى فى

اجازة

فيروز : مش مهم تعرف بعد اذنك

عاصى : يعنى ايه مش مهم اعرف

هتروحي فيناقولك مفيش نزول اصلا

فيروز : انا عايزة انزل

عاصى بغضب : فيرووووووز متعنديش و
اترزعى مش عايز كلام كثير اتنى متغيرة
ليه بقيتى بتخبى فى ايه عايزة تروحي فين
فيروز : انا كنت عايزة ارواح لبابا و ماما بقالى
كثير مروحتش

عاصى : حاضر

فيروز : بجد

عاصى : ايوة بس مش انهاردة

فيروز : ليه

عاصى : نازل انهاردة مع هند اتفقت معايا

امبارح

فيروز : بجد والله

عاصى : ايوة فى حاجة

فيروز : لاء ابدأ بس زي ما قولتلك انا هروح

مش هستنى

عاصى : عايزة تسفرى لوحداك

فيروز : ايوه فى حاجة

عاصى : نعمممممم ده انا مش بخليكى

تنزلى فى حته لوحداك تقولىلى عايزة تسفرى

لوحداك

فيروز : مش انت هتروح لخطبتك سبنى فى

حالى بقى

عاصى : بت انتى انا صبرى نفذ عليكى مش

هفضل احيك طول النهار انا نازل و هقولهم

بره متخرجيش تمام و اتعشى انا هتاخر

انهارده و قام عاصى من على السرير بغضب

فيروز مستغربة ان عاصى فجأة نسيها و

اهتمامها بيها قل اتغير مبقاش زي الاول

على بلیل

هاشم بیخبط

فیروز فتحت الباب

هاشم اتخض لما شاف فیروز معیطة

هاشم : مالک یا فیروز انتی کویسة

فیروز: لاء یا ابیه انا مش عارفة اعمل ایه

هاشم: مالک بس

فیروز : اوعدی متقولش لحد ده سر مش

لايقة حد غیرک اقوله

هاشم: اوعدک مش هقول لحد مالک بقی

فیروز حکتله کل حاجة و انها بتحب عاصی

بس خایفة و على هند

هاشم : قومى البسى

فيروز : هنروح فين

هاشم : انتى عارفة فين عاصى دلوقتى

فيروز : لاء فين

هاشم : بيقرأ فاتحة هند ... انا و انتى هنروح

فيروز : بلاش يا ابيه

هاشم : عاصى لازم يفهم انك قوية لو

فضلتى تعيطى عمره ما هيهتم يا فيروز انا

اخوكى و هفضل فى ضهرك و انا معاكى يلا

قومى البسى

فيروز : حاضر

هاشم: ممكن سؤال

فيروز: اتفضل

هاشم: انتى ليه طالما بتحبى عاصى
مقولتلوش على فكرة هو بيعمل كده
علشان هو فكرك فعلا مش بتحبيه

فيروز : لاء يا ابيه هو بيحب هند و بيعمل
كده يارادته بقى بيعملنى وحش اوى

هاشم : طب يلا البسى

فيروز قامت لبست و راحت مع هاشم

فى قصر كريم الالفى

عاصى قاعد بيضحك و يببص على هند

اللى باين عليها الفرحة

هاشم دخل

عاصى : اخيرا جيت كنت فكرك مش جاى

هاشم : ازاي ماجيش هى بس اللى اخرتنى

هاشم : اه ديه ...ديه قريية عاصى فيروز

كريم مد ايده يسلم و فيروز مدت ايديها راح
باسها رقة : تشرفنا يا آنسة فيروز

فيروز بعدت ايديها بسرعة بكسوف : شكرا

عاصى عينه اتسعت لما كريم باس ايديها

هاشم اخذ فيروز و قعدوا

شوية و لقوا عاصى جيه عليهم

عاصى : فيروز ايه اللى جابك هنا

فيروز : ابيه هاشم جيه و اخدنى

عاصى : و انتى تخرجى ازاي من غير اذنى
انتى و ازاي سمحتى لكريم يبوس ايدك يا
هانم ليه مش متجوزة ولا انا مش مالى عينك

فيروز باستهزاء : روح لخطبتك علشان

محدث يلاحظ حاجة

عاصى : حسابنا فى البيت يا فيروز و بص
لهاشم نظرة صارمة وراح لهند

هند : مالك يا حبيبي متعصب ليه و مين
اللى مع هاشم ديه خطبته

عاصى : لاء مش خطيبة هاشم

هند : اومال مين

عاصى : هقولك بعدين يا هند

هند : طب يلا نرقص

عاصى : يلا

عاصى قام رقص مع هند و بدأت الناس
تشاركهم فى الرقص و هاشم قام رقص مع
بنت و ساب فيروز قاعدة لوحدها

كريم جيه قعد معها

كريم: ازيك يا فيروز

فيروز : الحمد لله و حضرتك

كريم: حضرتى؟؟ قوليلى كريم أو كيمو

فيروز : حاضر يا كريم

كريم : مکتتش اعرف ان أسمى حلو كده

فيروز اتكسفت و وشها احمر فشكلها بقى

اجمل و شد كريم اكثر

كريم : انتى عندك كام سنة

فيروز: ١٧ سنة

كريم : ٢٥ سنة

فيروز : العمر كله

كريم : تسلميلي

فيروز اتكسفت اكثر

كريم : ما تقومى نرقص معهم

فیروز: لاء شڪرا مش بعرف ارقص اصلا
بلاش

ڪريم : انا معاڪي تعاليٰ بس

واخذ فيروز و حط ايده على خصرها

لاقي عاصي بيشد فيروز

عاصي مسك ڪريم من هدومه :

ڪريم بصدمه هو و هند

استوب

يتبع...

ڪريم : ما تقومي نرقص معهم

فیروز: لاء شڪرا مش بعرف ارقص اصلا
بلاش

ڪريم : انا معاڪي تعاليٰ بس

واخذ فيروز و حط ايده على خصرها

لاقي عاصى بيشد فيروز

عاصى مسك كريم من هدومه : ابعده عنها

....فيروز لاء كله الا هي فاهم كله الا مرا....

هاشم مسك عاصى قبل ما يكمل و بيون

كل حاجة

كريم بصدمة هو و هند

هاشم : معلىش يا جماعة اصل انتو عارفين

عاصى راجل دمه حامى بيغير على قاربتة

أصله صعيدى بقى معلىش يا كريم

كريم : حصل خير

عاصى بيبيص بيدور على فيروز بعينه

اختفت

عاصى : هاشم فين فيروز

هاشم : مش عارف هروح اشوفها

عاصى : انا هروح اشوفها

هند : تروح فين و المعازيم مش كفاية
اتخنقت انت مش محترم مشاعرى ليه يا
عاصى انهارده قراية فاتحتنا

عاصى : مش وقت خناق يا هند و سابها و
راح يدور على فيروز

فيروز ماشى فى الشارع مش عارفة هتروح
فين و عمالة تعيط

عاصى فضل يدور عليها فى القصر

كريم راح مع هاشم يدوروا عليها بره

كريم ركب عربيته و طلع يدور عليها و هاشم
برده و كل واحد بيدور فى اتجاه مختلف

عند فيروز دخلت في شارع هادي و بتحاول
تخرج على الطريق مش عارفة و بدأت تحس
ان في حد ماشى وراها

فيروز بدأت تخاف اكثر و بتحاول تسرع في
المشى علشان تخرج بس مش عارفة تروح
فين و خايفة تتلفت وراها

فجأة حد جيه ووقف قدامها لسه هتلف و
تجرى لاقيت حد تاني واقف وراها و بقيت
مش عارفة تروح فين

شخص ١ : هو في حلوة كده تمشى لوحدها
كده

فيروز : لو سمحت ابعد عن طريقي

شخص ٢ : نبعد فين تعالى بس هنبسطك

فيروز لسه هتجرى لقيت مسكنها من ايديها

فيروز صرخت

كريم كان في نفس الشارع و راح ناحية
الصوت و خلصها منهم و اخدها

رواية صغيرة العاصي بقلم ندى احمد

كريم : انتى كويسة

فيروز : شكرا انا كويسة و جت تمشى

كريم : رايحة فين يلا اركبى هروحك

فيروز : لاء شكرا انا عارفة طريقى

كريم : بلاش تعندى ده لولا ستر ربنا و

لحقتك كان ممكن يحصلك حاجة اركبى يلا

احسنلك

فيروز ركبت معه لأنها خايفة جدا

فيروز : ممكن بلاش ترجعنى القصر ممكن

بس توصلنى الطريق لو سمحت

كريم : يا فيروز هتروحي فين وانا هوصلك
لكن مش هسيبك تمشي لوحديك

فيروز : انا عايزة اروح البيت

كريم بحنان: حاضر يا فيروز هانم هروحك
بس امسحي دموعك و اهدى خلاص ممكن

فيروز: حاضر شكرا

كريم : مفيش بينا شكر اتفقنا

فيروز ابتسمت ابتسامة خفيفة

كريم : ممكن اسالك هو انتي مشيتي ليه و

هو عاصي اتعصبت ليه

فيروز : انا اصل عايشة مع عاصي علشان

اهلي ماتوا وهو زهق مني

كريم : انتي عايشة مع عاصي

فيروز : ايوة عاصي زي اخويا

كريم : ماشى ممكن اطلب منك طلب

فيروز : اتفضل

كريم : ممكن تاخدي رقمى ولو عايزة حاجة
او عايزة حد يقف معاكى تكلميني و فى اى
وقت هكون معاكى

فيروز بصتله بذهول

كريم: انا والله مش قصدى حاجة بجد
اعتبرينى صديق أو حد قريب منك

فيروز : استاذ كريم انا مش باخد أرقام حد و
بعد اذنك نزلنى

كريم : خلاص انا اسف مكنش قصدى
اعتبرينى مقولتش حاجة انا بس خوفت
عليكى

فيروز فضلت ساكتة طول الطريق

و کریم وصلها و رجع تانی

لقى عاصی و هاشم وقفین و عاصی

بیترصل علی کذا حد یدور علیها

هاشم : کنت فین کل ده

کریم : بوصل فیروز

عاصی: انت لاقیت فیروز

کریم : ایوة و روحتها البیت

عاصی : نعمممم و مشی و سابهم و اتجه

علی البیت زی المجنون و الغضب عمیه

عاصی دخل البیت وقفل الباب وراه بغضب:

فیرووووووز

یتبع...

عاصی دخل البیت وقفل الباب وراه بغضب:

فیرووووووز

و طلع الأوضة ليها و الغضب عميه فتح
الباب عليها و كانت ترتدى بيجاما قطن
شورت و عاملة شعرها ديل حسان

عاصى : انتى ايه اللى عملتية انهاردة ده
خرجتى مع هاشم من غير اذنى سبتى كريم
يبوس ايدك و يرقص معاكى عايضة يحضنك
ياهانم و ترقصيه فى حضنه و سبتيه يوصلك
ركبتى جنبه قالك ايه قولتيله ايه انطقى
فيروز : فيه ايه لكل ده مش انت عملت اللى
عايزة ايه يا ابيه مش عايز احضر قراية
فاتحتك ولا ايه

عاصى : انتى عارفة ان كل ده عملته علشان
تفضلى جمبى

فيروز : والله بجد امبارح برده طردتتى من
اوضتك علشان ايه ...اقولك انا ... انت حنيت

لحبيبة القلب هند مشوفتش نفسك و انت
حضنها و بترقص معها و مبسوط اوى و
الضحكة مش مفارقة وشك

عاصى : انا بعمل كده علشان مش عايز
اطلقك عايزك معايا

فيروز : تفسر بايه معاملتك معايا امبارح ليه
جرحتنى كده

عاصى : علشان انا المفروض ابقى زى
اخوكى مش انتى شايفة كده المفروض لما
واحدة تقول كده لجوزها يعمل ايه ها لما
اشوفك حد بيحط ايده على وسطك و راح
قرب من وسطها و مسكه و خلها فى حضنه
عاصى : كنتى عايزة يقرب منك كده ازاي
توفقى تعملى كده

فيروز : انا كنت لسه هممنعه هو اللى شدني

عاصى : والله و ركوبك معه عربيته و

يوصلك البيت ده ايه

فيروز بعدت عنه : انا حرة

عاصى : فيروز متعصبينيش انا على أخرى و

لحد دلوقتى بتكلم بلساني بس و معملتش

حاجة ليكى

فيروز : ليه عايز تمد ايدك عليا

عاصى مسح على وشه بغضب : مش همد

ايدى بس فهميني ليه مشيتى اصلا

فيروز : انت غبى يا ابيه غبى بجد

عاصى : ولزمتها ايه ابيه

فيروز : علشان انا مش قادرة اشوفك واقف

مع بنت غيرى بتحضنها و مبسوط معها انا

مش هقدر أقف و اعمل انى مبسوطه لو

بتحبها كده طلقنى و سبنى ليه معذبنى

جنبك

عاصى : هند ده موضوع و قفلته انا سبت

قراية الفاتحة علشانك انا عايزك تعرفى ان

مفيش غيرك فى قلبى

فيروز : بجد يا عاصى

عاصى : اول مرة تقولى أسمى انا اول مرة

احب أسمى كده عارفة ليه

فيروز بكسوف : ليه

عاصى : علشان طلع من دول و حط ايده

على شفايفها

فيروز وشها احمر و بدأت تفرك

عاصى : ما تيجى نرقص

فيروز : كفاية هند

عاصى علشان يشوف غيرتها : هى البنات

اللى بتحب ترقص معايا

فيروز : ابوة ابيه عاصى جاكسون

عاصى : تصبحي على خير يا فيروز

فيروز : وانت من اهله يا ابيه

عاصى شدها فى حضنه: من انهاردة مش
عايز اسمع ابيه ديه و كمل بوقاحة البيجاما
ديه عليكى حلوة اوى ثانية كمان و اتهور و
مش هتخرجى من الأوضة ديه غير وانتى
مراتى

فيروز وشها احمر جدا

عاصى : بعشق شكلك و انتى مكسوفة و
راح باسها من خدها و طلع قبل ما يتمادى

فيروز وقفة ماسكة خدها بكسوف

يتبع...

فيروز صحيت الصبح لاقيت نفسها في أوضة
عاصى نايمة

فيروز : ياللههههههوى ايه جابنى هنا

عاصى صحى : صباح الورد و الفل يا روز

فيروز : صباح الخير انا ايه جابنى هنا

عاصى حب يضحك عليها شوية : ده انتى

بليل دخلتى اوضتى بليل ده انتى ولا

السكرانة فضلتى تقوليلى بحبك يا عاصى

بوسني يا عاصى كنتى داخله تتحرشى بيا يا

روز

فيروز الدموع اتجمعت فى عنيتها : اكيد لاء انا

عمرى ما اعمل كده

عاصی : اصل انتی بلیل حرارتک علیت و
کنتی بتهلوسی و بعدین عادی یا حبیبتی
دیه مشاعر مش بایدک

فیروز اتکسفت و فضلت تعیط

عاصی راح مسک وشها و مسح دموعها

عاصی : بهزر یا فیروز مالک بس اهدی

فیروز : رخم بجد

عاصی : بقی انا رخم تعالی هنا بقی

وراح شد فیروز فی حضنه

فیروز بخت فی عیون عاصی اول مرة تسرح

فی ملامحه

عاصی محسش غیر هو بیسحبها فی قبله

طویله یبعث فیها حبه

عاصى بعد علشان حس انها ممكن تخاف

منه

عاصى : بقولك ايه انتى من انهارده هتنامى

جنبى بصراحة انا اللي شيلتك امبارح و

نايمتك فى حضنى

فيروز : لاء بلاش خلينى فى اوضتى احسن و

بعدين ثانية انت بتدخل اوضتى وانا نايمه

تسيلني

عاصى : بتبقى شكلك زى الملاك و انتى

نايمه

فيروز عضت على شفايفها السفليه من

الخد

عاصى زفر بزهب : متعمليش الحركة ديه

تانى قدامى الفترة ديه

فيروز : ليه

عاصی : بلاش اقولك ليه

فیروز : لاء قول بجد

عاصی : علشان بقی ساعتها نفسی

ابوسك تانی

فیروز جریت من علی السیریر

عاصی : هتقومی ليه

فیروز بتهرب : هقوم احضر فطار و ارتب

البيت

عاصی : هقوم معاكی

فیروز : خلیك مستریح مش هعرف اخذ

راحتی وانت واقف بصراحة و خرجت جری

نزلت فیروز و حضروا الفطار و شویة و الباب

خبط

عاصی : اطلعی فوق

فيروز : ليه

عاصى : لاء افتح وانتى لابسة كده اطلعى يا
بت

فيروز ضحكت برقة: حاضر

عاصى : اطلعى بسرعة

فيروز : خلاص طالعة

عاصى فتح و كانت هند و كريم و هاشم
المفروض امبارح هاشم عزامهم على الغدا
بس نسى يقول لعاصى

عاصى ربح بيهم و دخلهم و طلع لفيروز

فيروز كانت لابسة فستان بينك و طرحة
منكوشة ورد

عاصى : البسى حاجة تانية

فيروز : ماله ده

عاصى : مطلعك حلوة زيادة غيرى احسنلك

فيروز : حاضر

عاصى خرج و شوية و فيروز نزلت و جيه

كريم يسلم عليها فيروز بصت بكسوف

عاصى مسك ايده بدلها ضغط بقوة شوية

على ايده : ازيك يا كريم معلش أصلها مش

بتسلم على رجالة

هند باستهزاء: ليه يعنى كل ده

هاشم : خلاص يا جماعة مفيش مشكلة

هاشم كان جاب اكل للغدا و احد الخادمت

علشان عارف ان مفيش حد عند عاصى

هاشم : ما تيجيو يا جماعة نشرب القهوة

بره فى الهوا

خرجوا

هند : روحوا انتو يا جماعة ممكن بس يا

فيروز تعرفيني مكان التويلت

فيروز : حاضر

و الشباب خرجت

هند بصتلها بقرف : هو انتى يا فيروز عادى

كده تقعدى مع عاصى فى بيت لوحدكوا

اعتبرينى اختك الكبيرة بصراحة ديه حاجة

تقلل منك جدا ولا انتى بنسبالك عادى و

بعدين عاصى هيتجوز هتفضلى قعدلنا و

بعدين ما عائلة عاصى كبيرة روحى اقعدى

عند حد اشمعنا هو ايه ده انا بنت و افهم

حركات البنات عيب تلفتى نظر واحد خاطب

بصتلها بقرف و خرجت ليهم

فيروز خرجت لقيت هند و عاصى بيتمشوا و

هاشم و كريم قاعدين بيتكلموا

هاشم : تعالى يا فيروز اقعدنى

كريم : ازيك يا فيروز

فيروز : الحمدلله يا كريم

هاشم : ايه ده اول مرة اشوفك بتنادي على

حد باسمه يابختك يا كريم انا بيتقلى يا ابيه

كريم : لاء يا عم انت يتقالك ابيه لكن انا لاء

انا و فيروز متفقين مع بعض

فيروز اتكسف : انا هقوم اشوف الغدا

هاشم : اقعدى ارتاحى متشغليش بالك

هاشم جاله تليفون شغل فقام يتكلم بعيد

كريم : فيروز انا عارف كل حاجة عنك انتى و

عاصى

فيروز □□□

يتبع...

كريم : فيروز انا عارف كل حاجة عنك انتى و

عاصى

فيروز

فيروز بارتباك: بجد

كريم : ايوه عرفت انك اهلك توفوا و انك
عايشة مع عاصى و انك اكيد هتحدى
بالاحراج لو فضلتى عايشة معه حتى بعد
الجواز و ان ملكيش مكان تانى انا اسف على
كل الكلام بس انا كان عندى ليكى عرض
حلو جدا بس ممكن ناجله لبعده ما تخلصى
ثانوية عامة و تنجى ان شاء الله

فيروز : احم ان شاء الله خير

كريم : ان شاء الله

عاصى جيه عليهم لما لقي فيروز قاعدة مع
كريم لوحدهم

عاصى : بتعملوا ايه

كريم : ولا حاجة بندردش انا و الانسة فيروز

كريم : عاصى عايزك فى موضوع اقعد نتكلم

عاصى : خير

كريم : انا سمعت يا عاصى انك متجوز
اومال فين مراتك معرفتنيش عليها ولا حتى
شوفنها انا هاشم قالى انك المفروض
هتطلقوا

عاصى بكذب : اصل البنت ديه ملهاش
غيرى و انها وضع مؤقت بس لحد ما تكبر و
اسلمها لعريسها بايدى

كريم بيجره: ياه للدرجادى لسه صغيرة كده

عاصى بكذب : ديه عمرها ١١ سنة و هى فى
مدرسة دخلى انت عارف بقى مش بقدر
اتعامل مع أطفال

فيروز بصت باستغراب و مبقتش فاهمة
حاجة من عاصى

كريم : غريبة يعنى يا عاصى مقعد قريبتك
معك و مش مقعد مراتك

عاصى : اصل فيروز كبيرة عكس مراتى زى
ما قولتلك طفلة هو انت مهتم اوى كده ليه
يا كريم

كريم : انا بسأل علشان وضع هند اختى
هيبقى ايه لو الجوازة ديه كملت

عاصى: لاء متقلقش اطمئن هند فى عنيا

هند بصت لعاصى بحب فى حين فيروز اللي
كانت هتموت من الغيظ و انه انكر انها مراته

و اکتفی انه یقول انها قریبتہ الی بیعطف
علیہا و انها لحد دلوقتی حاسة فعلا ان کل
اللی تجاہ عاصی ہی مشاعر شفقة و انه
ممکن یكون بیشفق علیہا و الکلام اللی
قالہ لیہا الصبح هو بس لحظة ضعف منه
کرا*جل مش اکثر و ان اللی زی عاصی یوم
ما فعلا ہی تجوز ہی تجوز واحدة زی ہند من
عائلة و انها بتشوف فی عین عاصی نظرة
تقدیر و حب و حنیة لہند مش بیعرف
یخبیہا

فیروز قامت فی ہدوء تتابع الغدا

عاصی اتسحب من ہند وراح المطبخ
لفیروز و خلی الخادمة تطلع فی ہدوء
و جیہ من وراہا و حنہا من ضہرہا

عاصی بحب: وحشتینی اوی

فيروز باستهزاء : ليه كفاية هند تبقى في
عيونك و نظراتك ليها و قاعد معها تهرج و
تضحك ولا مراعى انى قاعدة لو ده اللي
بيحصل وانا قاعدة اومال في غياي بيحصل
ايه

عاصى : يا فيروز انا بعمل كده علشان
محدث يشك و بذات هند لأنها تعرفنى
زمان بحاول أبين قدامها انى مهتم بيها
علشان متشكش و اكيد هقول لكريم انها في
عينيا عايزانى اقول لاخوها انى مش طابقها
يعنى اى كلام و خلاص

فيروز : ابعده عنى عن مش هصدقك تانى
انت بتضحك عليا

عاصى : لاء مش هبعده و لفها له و اكمل
بصى في عنيا و شوفى لو كنت بكذب انا

فیروز عمری ما کنت کده انا عمری ما حبیت

حد ولا عرفت الحب إلا معاکى

فیروز : بجد یا عاصی

عاصی : بجد یا قلب عاصی بقیت بحب

أسمى منك اوى

فیروز : طب و هند و صورك معها زمان و

حبك ليها

عاصی : انا عمری ما حبیت هند ولا هی

کمان احنا الاتنين مختلفين تماما و انا زمان

سبتها لأنها شخصية انانية و انا کنت فى

الوقت ده کنت طایش لكن دلوقتى انا بقیت

عارف فىن راحتى و مصلحتى و هى انى

اکون معاکى یا فیروز انا بحبك

فیروز بعت بکسوف فى الأرض: وانا کمان

عاصى : و مالك مكسوفة ليه بقولك ايه ما

تيجى نخرج نلغى العزيمة ديه

فيروز : اعقل يا عاصى و يلا اخرج لحد

يشوفنا سوا

عاصى خرج بره

فيروز بعد شوية خرجت لقيت عاصى

حاضن هند فى مكان قرب البيت بعيد عن

كريم و هاشم بس فيروز قدرت تسمعهم و

تشوفهم

هند : ابعد يا عاصى عيب كده

عاصى : و ابعد ليه انتى حبيبتى و خطبتى و

هبقى جوزك

الكلام وقع على سمع فيروز و مكنتش قادرة

تصدق ازاي عاصى كده و ان كل ده بيخدعها

و ليه يضحك عليها

یتبع...

هند : ابعء یا عاصی عیب کده

عاصی : وابعء لیه انتی حبیبتی و خطبتی و

هبقی جوزک

هند: لاء ابعء برده

عاصی بعد و هند راحت قعدت جنب کریم

عاصی بعد ما مشیت : الحمدلله مشیت

عاصی لمح فیروز و فیروز جریت طلعت

اوضتها

عاصی جری وراها

عاصی : افتحی الباب یا فیروز

فیروز : مش هفتح و طلقنی انا غلطانه انی

صدقته فکرنی عیلة تضحک علیها یا عاصی

طالما عایز هند بتعلقنی بیک لیه

عاصى : افتحى طيب و افهمك

فيروز : تفهمنى ايه طب قولت بتعملها حلو
علشان متشكش فيك لكن كمان بتحضنها
علشان متشكش فيك

عاصى: انتى غبية يا فيروز

فيروز فتحت الباب : يعنى غلطان و تقولى انا
اللى غبية

عاصى : تعالى ننزل دلوقتى و انا هفهمك
كل حاجة لما يمشوا

رواية صغيرة العاصى بقلم ندى احمد

فيروز نزلت و كانت على آخرهاالعزومة
خلصت و مشيوا

فيروز : عاصى فهمنى دلوقتى يا اما بجد
طلقنى و سبنى أمشى

عاصى : فيروز هند كانت طلعة اوضتك و

عايزة تشوف قسيمة الجواز بتاعتنا

فيروز : و انا المفروض اصدقك و هند اصلا

تعرف منين انها فى اوضتى هى مكشوف

عنها الحجاب لما تكذب يا عاصى ابقى

احترم ذكائى شوية

عاصى : والله بجد انا سمعتها بتتكلم فى

الموبيل و بتقولها طالعة اوضتك و هتتاكد

بنفسها من جوازنا

فيروز : و هند تعرف منين

عاصى : معرفش

فيروز : و لو هى تعرف انى مراتك ساكتة ليه

هتستفاد ايه انا مش مصدقة اللى بتقوله

عاصى : فيروز انا مش بكذب و هى ديه

الحقيقة

فيروز : ماشى خلىنى معاك لحد الاخر فى
كذبك و لو فعلا يا عاصى هى طلعة اوضتى
ليه حضنتها

عاصى : كنت عايز اوقفها من غير ما تشك
فى حاجة او تلاحظ انى بمنعها

فيروز : بجد والله مفيش اى طريقة تانية
غير انك تاخذها فى حضنكخليك صريح
يا عاصى و لو مرة فى حياتك

عاصى : انا قولتلك الحقيقة مش عايزة
تصدقى ليه كل حاجة بعملها علشانك و انتى
مفيش حاجة بترضيكي و فتح الباب و نزل
عاصى راح لهاشم قعد معه و حكاله كل
حاجة

هاشم : عاصى انا عارف انك قصدك تمنع
هند بس اشمعنا بالطريقة ديه اقولك
الصراحة اللى انت بتحاول تخبيها

عاصى : ايه

هاشم : انت يا عاصى بتحب فيروز بس هى
صغيرة و مش قادر تحس معها بكل اللى
نفسك تحس بيه و بالذات انك ليك تجارب
قبل كده و فى نفس الوقت قدامك هند
صحيح زمان سبتها بس متنكرش انك
بتحاول تحس معها اللى مش عارف تحسه
مع فيروز بسبب سنها و انها لسه مش
فاهمة كل حاجة صح

عاصى : مش عارف بقى انا بحكيلك علشان
تخلينى تايه اكثر

هاشم : ديه الحقيقة اللى بتحاول تخبيها

عاصى : بصراحة ببقى ساعات عايز فيروز
تكبر شوية انا فاهم انها لسه صغيرة بس
فعلا انا مش بشوف غير فيروز حتى هند لو
كنت زمان بينى و بينها حاجة بس مكنش
حب

عاصى : انا عرفت مين اللى بلغ كريم و قال
لهند على القسيمة

هاشم : مين ميسون

و فجأة جيه تلفون من ميسون

هاشم فتح الاسبيكر

ميسون : ازيك يا هاشم انا عارفة انك مع
عاصى بس اللى متعرفوش ان يا ترى فيروز
مع مين دلوقتى مع كيمو حبيب القلب
هبعثلك صورهم و تتفرج و بجد الحسنة
اللى فى ظهر فيروز تجنن بس يا خسارة مش

هتعرف تروح اصل هى معاه فى اليخت فى
عرض البحر و قفلت و بعنت الصور و كانت
فيروز لابسة فستان احمر قصير و مسيبة
شعرها و قاعدة مع كريم

عاصى عنيه احمرت لما شاف الصور

يتبع...

ميسون : ازيك يا هاشم انا عارفة انك مع
عاصى بس اللى متعرفوش ان يا ترى فيروز
مع مين دلوقتى مع كيمو حبيب القلب
هبعثلك صورهم و تتفرج و بجد الحسنة
اللى فى شهر فيروز تجنن بس يا خسارة مش
هتعرف تروح اصل هى معاه فى اليخت فى
عرض البحر و قفلت و بعنت الصور و كانت
فيروز لابسة فستان احمر قصير و مسيبة
شعرها و قاعدة مع كريم

عاصی عنیه احمرت لما شاف الصور

عاصی : هاشم قوم بینا نشوف فین فیروز

اکید

هاشم : هنروح فین انت هتتعرف ازای هما

فین دلوقتی

عاصی: خلاص انا هروح لوحدی

هاشم : خلاص یا عاصی انا جی معاک

استنی

عاصی قدر یعرف ان فیروز و کریم فی

الساحل الشمالي و راح هو و هاشم زی

المجنون و لما راح عرف ان کریم مشی و

معاه فیروز علی القاهرة

عاصی کانه بیسابق الريح و راح بسرعة علی

قصر کریم

عاصى

دخل عاصى بغضب

عاصى مسك كريم من هدومه : فيروزووز

فين فيروز رد ابن ال

كريم : فى ايه فيروز فوق مع هند و هى

جتلى امبارح تستنجد بيا منك و انك

جرحتها و جت لهند تقعد معانا كام يوم

عاصى : نعممم و كان بيحاول يطلع لفيروز

ياخدها

كريم : هى مش عايزة تشوفك مش بالعافية

و هى عايزة ترتاح شوية لسه راجعة من

سفر

عاصى : والله بجد انا طالع اجيبها من

شعرها

كريم: الأشقر

عاصى بعدم فهم : نعم

كريم : شعرها الأشقر

عاصى مسك كريم ضربه : وانت شوفت

شعرها فين يا ابن ال... انطق

كريم : عاصى متخلنيش اطلب من الحرس

يرموك بره أمشى احسن على رجلك و

اعتبر ان ده أنذار اخير

عاصى : مش همشى غير و فيروز معايا ...

فيرووووووز....فيرووووووز

كريم : قولتلك نايمة مش عايضة تشوفك ايه

عاصى : انت مين اصلا و ازاي تقعد عندك

كريم : انا خاطبها

عاصى : نعمممممم خطيب ايه

كريم : اصل انا قررت بعد ما تخلص ثانوية

عامة هخطبها و انت بنفسك اللي

هتقدمهاالى بايدك يا عاصى

رواية صغيرة العاصى بقلم ندى احمد

عاصى : اخرس يا ابن الـ□□□ ديه مراتى

فيروز مرالآتى انا

كريم: ما انا عارف و من اول يوم مشكلتك

انك فاكر انك الوحيد اللي ذكى بس

متزعلش منى انت حما*ر يا عاصى فى حد

معه قمر زى فيروز و يزعلها كده

عاصى : اخرس يا ابن الـ□□□ والله لندمك

على الكلام ده

كريم : بص يا عاصى انا مش مكنتش عايز

حاجة فى البداية غير المناقصة بس لما

شوفتها عجبتنى و انت عارف لما حاجة

تعجب كريم الالفى انا اقدر اقول ان فيروز
قاصر و انك استغلتها و ان حتى جوازكم
مكنش فى حد من قرايب فيروز واصلى عليها
و بكنه اقدر بالقانون اثبت ان جوازكم باطل
و انت كده كده هتسجن بس لو وفقت
على شرطى يبقى مفيش اى مشاكل
هتحصلك يا عاصى تتنازل عن نص ثروتك
و تطلق فيروز بهدوء و ده طلبها على فكرة
اصل هى امبارح اعترفتلى بحبها و اكيد
شوفت الصور مع ميسون و بعدين ساكت
ليه يا هاشم ما تتكلم كده

فى مكان آخر فيروز مربوطة و بتصرخ بس
ماحدش سامعها لحد ما انصدمت من اللى
دخل عليها

يتبع...

كريم بص لهاشم : ساكت ليه يا هاشم ما
تتكلم عامل نفسك ملاك الورق اتكشف

عاصى بص لهاشم بعدم استيعاب

هاشم : ايوة يا عاصى انا اللى خليت الخدامة
اللى عندك تخدر فيروز و جبتها لكريم و انا
اللى متفق مع ميسون من الاول و انا اللى
خليتها تقول لكريم

عاصى : ليه عملت كده ليه

هاشم : وانت لما عملت كده فى اخت
ميسون مريم قضيت معها يومين و
عشمتها و بعدين اختفت انت السبب انت
اناني كنت عارف انى بحبها بس طبعا

عاصى : مريم ايه انا عمرى ما كان فى حاجة
بينى و بين مريم كل اللى عملته انها كانت
عايزة تتجوز و سافرت مع اللى اتجوزته كان

صحبى و انا نصحتها بس هى اللى مقبلتش
النصيحة وانا مش واصلى عليها عملت كل
ده علشان مريم كنت وجهتنى بتنتقم منى
يا هاشم فى فيروز

عاصى خرج لما اتأكد أن كده فيروز مرحتش
بمزاجها لكريم و انها كده مخطو*فة

عند هاشم

هاشم : مكنش اتفقنا يا كريم على نص
ثروته و فيروز احنا اتفقنا على الصور بس
فين فيروز دلوقتى

كريم : مالك حنيت ليه و بعدين انا حراغير
فى اتفقنا براحتى محدش له عندى حاجة

هاشم: كريم كان اتفقنا مناقصة و توجع
قلب عاصى شوية خلاص

عند عاصى

هند اتصلت بيه

هند : عاصى انا

عاصى : عايضة ايه

هند : انا عارفة فين فيروز و هساعدك

عاصى : و ده كمين تانى عمله اخوكى

هند : لاء يا عاصى والله بجد انا عايضة

اساعدك فيروز فى بيت على طريق *****و

قالتله العنوان

عاصى راح و فعلا لاقى فيروز و مكنش فى

حرس كتير ظنا من كريم ان عمر عاصى ما

هيعرف مكانها دخل ضر*ب الاتنين اللى

وقفين و فك فيروز

عاصى : فيروز انتى كويسة

فيروز بتعيط : عاصى الحمدلله كنت خايفة

عاصى فى الأوضة نايم و فيروز راحت البيت
تجيب هدوم لعاصى و لما دخلت الأوضة
وقفة على الباب لاقيت هند قاعدة على
السريـر جنب عاصى بتسند له المخدة و
مبتسمة

فيروز دخلت

هند : مش المفروض تخبطى الباب

فيروز بصتلها كده

عاصى بتعب : فى ايه يا هند ازاي تكلميتها

كده

هند بصت باستحـقار لها

عاصى بص لفيروز انها تيجى تقعد جنبه

فيروز مفهمتش

عاصى : فيروز معلش ممكن تعدلى المخدة

فيروز قربت من عاصى تعدل المخدة و
عاصى كان يبصلها باعجاب واضح جدا
هند بغيرة بعدت فيروز : ايه ده مش عارفة
تعدلى ابعدى شوية اعدلها ضهره كده
هيوجعه

فيروز بصت باستغراب و كانت عايزة تجيب
هند من شعرها

فيروز : اظن انى مراته يعنى انا اللى اساعده
انت جاية زيارة مش بنحب نتعب ضيوفنا
هند : تعب عاصى راحة

عاصى بص لفيروز : عايز اشرب
هند بسرعة ادته يشرب

فيروز و هى ماسكة الكوباية هى كمان

عاصی : معلش اصل متعود فیروز تشربني

مش عارف اضرب بایدی

فیروز ابتسمت ابتسامة انتصار علی هند

فیروز قعدت جنبه تشربه

هند مقدرتش تشوف فیروز و هی مقربة

لعاصی و خرجت

فیروز مهتمتش و عاصی برده

فیروز : عامل ایه دلوقتی یا عاصی

عاصی : بقیت کویس یا روز طول ما انتی

جنبی

میسون و هاشم دخلوا الأوضة

میسون : ازیک یا عاصی

عاصی : انتی ایه اللی جابک هنا جایة

لقضاکی

ميسون : لاء جاية بس انورك و اعرفك و
عايزة مصلحتك انا خلاص عرفت الحقيقة و
انك ملكش علاقة بموضوع مريم اختى و انا
اسفة يا عاصى

عاصى : موضوع ايه

هاشم لسه هيتكلم

ميسون : على انفراد بو سمحت

عاصى : انا مش بخبي حاجة على فيروز
قولى فيروز مراتى مش حد غريب

هاشم : عاصى كريم لمس فيروز امبارح

عاصى فجأة الدم غلى فى عروقه

عاصى حاول يتمالك غضبه : عرفت من

مين الكلام ده انت متأكد

هاشم : هند لسه ماشية و كريم اللى قالها

ان احتمال فيروز تكون حامل منه

فيروز بصت لعاصى و الدموع فى عنيتها

هاشم فهم و خرج هو و ميسون

عاصى : فيروز انا

فيروز بمقاطعة : اكيد عايز تطلقنى اكيد

مش هترضى تكون مراتك يعنى

عاصى :

يتبع...

فيروز بمقاطعة : اكيد عايز تطلقنى اكيد

مش هترضى تكون مراتك يعنى

عاصى : انا عايز نروح لدكتورة نكشف

فيروز بدموع و كسوف : حاضر

عاصى : انا عايز اتأكد لان عارف كريم و انه
ممکن بيقول كده بس انتى فاكرة اى حاجة
امبارح

فيروز : لاء انا كل اللى فكره انك نزلت و انا
بدأت ادوخ صحيت فى المكان اللى انت
اخذتنى منه هو ايه اللى حصل تانى

عاصى بيحاول ميبيينش عضبه قدامها:
متقلقيش يا روز تعالى نروح يلا للدكتورة

فيروز : انت لسه تعبان

عاصى بزهبق : يلا يا فيروز نروح

فيروز بخوف : حاضر

عاصى دخل فيروز لدكتورة النسا و كشفت
عليها و دموع فيروز مش قادرة تتحكم فيها

الدكتورة أكدت انها بنت

عاصى : انتى متأكدة

الدكتورة : ايوه ده واضح جدا

عاصى مسح دموع فيروز و حضنها

و فيروز دخلت حضنه اكر و بدا يهديها

عاصى : يلا نروح

فيروز : يلا و قامت معه و هى مش مصدقة

نفسها و بتحمد ربنا و روحوا بيتهم و عاصى

هيكمل العلاج فى بيته

عاصى كان فى اوضته فيروز دخلت بالأكل

فيروز قعدت جنبه على السرير

فيروز بتديله المايه: خد الدواء الاول و بعدها

تتغدى

عاصى اخذ الدوا و فيروز بدأت تأكله

فيروز : مالك يا عاصى

عاصى : مفيش

فيروز انت متجنب الكلام معايا من امبارح

فيه ايه

عاصى : مفيش انا شبعت خدى الاكل و

اطلعى اوضتك

فيروز : في ايه يا عاصى

عاصى: لما كريم خطفك عرف منين ان في
حسنة في ضهرك ده انا جوزك و مشوفتهاش

يجى الغريب يشوفها و يا عالم شاف ايه

تانى

فيروز : وانا ايه ذنبى في ده و بعدين ما

الدكتورة قالت إن محصلش حاجة

عاصی : معرفش مش قادر کل ما اشوفک

قدامی ببقی عایز امسح ای لمسه و

میبقاش فی غیر لمساتی انا بس یا فیروز

فیروز فهمت قصده فتکسفت

عاصی قرب منها

فیروز : عاصی الجرح

عاصی : ملکیش دعوة بالجرح انا کویس و

بدا یقرب اکثر

فیروز بصت بدموع لعاصی

عاصی : اهدی خالص

فیروز : عاصی مش هقدر

عاصی : ایه لیه

فیروز :

يتبع...

فیروز بصد بدموع لعاصی

عاصی : اهدی خالص

فیروز : عاصی مش هقدر

عاصی : ایه لیه

فیروز : مش قادره یا عاصی مش هقدر

عاصی : یعنی ایه کلامک ده له اکثر من

معنی و لو اللى فى دماغى صح مش هیطلع

علیکى صبح

فیروز : ایه اللى فى دماغك مش فاهمة فى

ایه

عاصی : معرفش یا فیروز ممکن خایفه بس

لما واحدة مش عایزة جوزها یقربلها یبقی

ممکن فی حد تانی او بتحافظی علی نفسک
علشان حد انتی ایہ بقی انطقی

فیروز بصدمة من کلامه و تعیط و هتروح
اوضتها

عاصی : تعالیٰ هنا رایحة فین فهمینی الاول
مش بکلمک ولا ایہ

فیروز : انا خایفة یا عاصی انت مش مراعی
ان دیه اول مرة فی حیاتی بتعملنی کانی بنت
من الشارع

عاصی : اسف یا فیروز انا بس بغير علیکی
وانا راجل و لازم تعرفی انی مش هسمح انک
تکونی لغيری

فیروز بدموع : بعد اذنک انا رایحة انام

عاصی مسک ایديها : خلاص یا روز اسف
تعالیٰ نقعد سوا شویة

فیروز : خلاص مفیش حاجة حصل خیر

عاصی : خلاص یا روز تعالی نخرج

فیروز : بجد بس انت لسه تعبان بلاش

استریح

عاصی : بتخافی علیا یا روز

فیروز : ده سؤال یا عاصی طبعاً

عاصی : لیه

فیروز : انا مراتک و بحبک و انت کل حاجة فی

حیاتی مش عایزنی اخاف علیک اومال اخاف

علی مین

عاصی : و انا بعشقتک یا فیروز

فیروز اتکسفت

عاصی : تعالی نتفرج علی فیلم سوا

فيروز: ماشى

فيروز عملت فشار و شغلت الفيلم و قعدت

جمبه على الكنبه

عاصى شغل فيلم رعب و فيروز بقيت

قاعده خايفه و قاعده هتفكر هتنام ازاي

خصوصا انها اصلا بتخاف تنام لوحدها في

الطبيعى خلص الفيلم

عاصى : تيجى تنامى جمبى

فيروز : لاء انا هنام في اوضتى

عاصى : بجد هتعرفى تنامى في اوضتك

فيروز بقوة مزيفة طبعا هعرف

فيروز طلعت اوضتها و بتحاول تنام مسكت

الفون شوية لاقيت حد باعت لها عقد جواز

عرفى لعاصى و هند و ممسوح التاريخ منه

فيروز راحت أوضة عاصى

عاصى : كنت عارف انك مش هتعرفى تنامى

يا جبانة

فيروز مسكت الفون : ايه ده يا عاصى

فهمنى

عاصى بذهول : مين بعثلك العقد ده

فيروز: مش مهم مين اللى بعته ده صح ولا

غلط

عاصى و هو بينزل راسه : ايوة صح

فيروز : طلقنى

يتبع...

فيروز: مش مهم مين اللى بعته ده صح ولا

غلط

عاصى و هو بينزل راسه : ايوة صح

فيروز : طلقنى

عاصى : فيروز العقد ده قديم و انا نسيت
الموضوع ده موضوع قديم جدا اكيد هند
اللى بعته علشان تخرب علينا

فيروز : و المفروض اصدق انت مشوفتش
بتعملك ازاي في المستشفى انا كنت بكذب
نفسى بس خلاص كل حاجة اتكشفت و
انت حتى مانكرتش بالعكس بتتكلم عادى
جدا

عاصى : لان زى ما بقولك موضوع قديم
والله ملمستش ست من ساعة ما دخلتى
حياتي يا فيروز

فيروز فجأة حسيت ان توازنها اختل و وقعت
على الأرض تعيط و هى من جواها مقهورة و

كانت نفسها عاصى يقولها ان ده كذب و

بتحاول تبان قوية بس انهارت فجأة

عاصى مسكها من كتفها و قومها و دخلها

جوه حضنه

فيروز بانفعال : ابعده عنى ابعده

عاصى و هو بيضمها اكثر : والله يا فيروز

بحبك و مفيش اى حاجة بينى و بين اى حد

انا مش بشوف غيرك و لا اعيز حد غيرك

فيروز فضلت تعيط

عاصى : و حياتى يا فيروز ما تعيطى

فيروز : مش قادرة يا عاصى مش قادرة بجد

عاصى : والله قطعت علاقتى بيها فى نفس

اليوم يا فيروز والله و قطعت الورق بايدى

فيروز : انا مش قادرة اتكلم

عاصى : لاء مش هسيبك كده غير لما تنسى
و تسمحينى

فيروز فجأة بقوة مزيفة خرجت من حضنه و
بجدية تامة : انا طلعة انام تصبح على خير

عاصى بص باستغراب من تغيرها فجأة

تانى يوم الصبح عاصى فضل يدور على

فيروز فى البيت

عاصى : فيروز فيرووووو و خرج الجنيئة لاقى

فيروز قاعدة بتقرا فى كتاب و لابسة بنطلون

قماش اسود و توب مبين نص بطنها و

عملة شعرها كحكة و خصلات شعرها نازلة

بعفوية و شكلها كان جميل

عاصى اتسمر مكانه من جمالها

فيروز فضلت تقرأ فى الكتاب كانه مش

واقف

عاصى : فيروز

فيروز رفعت راسها ببرود: صباح الخير

عاصى : صباح النور كنت بنادى عليكى كل

ده مش سامعة

فيروز : لاء مسمعتش فى حاجة كنت بتنده

عايز حاجة

عاصى : مالك يا فيروز متغيرة كده ليه

فيروز : مالى ما انا زى ما انا اهو

عاصى : لاء مش زى ما انتى

فيروز بصت فى الكتاب تانى و بدون اهتمام

له: عادى مش انا بس اللى بتغير انت كمان

اتغيرت

عاصى بص على اسم الكتاب فطس من

الضحك اسم الكتاب الجريمة الكاملة

عاصى : ناوية تقتليني يا فيروز

فيروز : انا ابدأ انا باخذ فكرة بس و بعدين
خلى بالك كانت طالعة موضة من قريب
مسمعتش عن اللي قطعت جوزها و نسيت
الصوابح تحت السرير

عاصى : صوابح ايه يا فيروز انتى هتخلينى
اخاف اناام معاكى فى نفس البيت

فيروز بغيره واضحه : علشان تعرف تحب فى
هند حلو و تيجى ليك المستشفى تحب
فيك قدامى

عاصى : و انتى بتغيري بقى اهو و حلوة
اومال مالك كنتى عاملة مش فارق معاكى

فيروز : المفروض تحترم وجودى و خلى
بالك انا مش ناسية حوار جوازك ده و قفلت
الكتاب و ادته له بعفوية و قامت

عاصی : البت ناویة تقتلنی و انا نایم

عاصی قام وراها لاقها دخلت المطبخ

عاصی جیه و حضنها من ضهرها

فیروز حولت تتحرك معرفتش

عاصی: مش هسیبک غیر لما تسمحنی

فیروز لفت له و ادته وشها

فیروز : مش بالساهل كده انت كسرت قلبی

عاصی : عمری ما اقدر اكسر روحی انتی

روحی یا فیروز

فیروز : عاصی یعنی انت مفیش حاجة بینك

و بین هند

عاصی : ابدأ یا فیروز ولا ای حاجة

فیروز : بجد یا عاصی

عاصى : بجد يا عيون عاصى

فيروز ابتسمت ابتسامة خفيفة و عاصى بدا

يقرب منها و لسه هيقرّب الباب خبط

عاصى فتح

عاصى باندهاش لاقى هند و هاشم

عاصى : انت ايه اللي جابك انت و هي

هاشم :

يتبع...

عاصى باندهاش لاقى هند و هاشم

عاصى : انت ايه اللي جابك انت و هي

هاشم : انا جاى لوحدى و عايزك فى حاجة

مهمة

هند : انا كنت جاية اطمن عليك يا عاصى

عاصى : انا مش عايز اشوف حد منكم تانى

هاشم : عاصى افهمنى انا بعذرلك و بجد
مكنتش اعرف موضوع مريم و انك ملكش

علاقة بيه

عاصى : خلص الكلام يا هاشم مش عايز

اسمع حاجة

هاشم : يا عاصى ده احنا عشرة عمر هنتكلم

على الباب

عاصى : انت اللى بعثت و هانت عليك

العشرة

هاشم : و انت كمان غلط مش انا لوحدى و

انا سمحتك ليه انت كده متسوؤش فيها و

تعيش الدور

عاصى : بغل و رخم بس بحبك ادخل

اتفضلوا يا جماعة

هاشم خد عاصی علی جنب : هو انت مش

خلاص قطعت علاقتك مع هند ايه جابها

عاصی : مش عارف ايه اللي جابها و مش

عارف فيروز لما تشوفها هتعمل ايه ربنا

يستر

هاشم : طب اطلع لفيزوز و انا هخرج اقعد

معها عيب

عاصی طلع لها

فيزوز باستهزاء و وشها احمر من الغيرة :

بجد و الله يا عيني قلبها حنين اوى هند ديه

عاصی : و انا مالي اصلا بيها

فيزوز : و طالما مالك ايه اللي جابها يا

عاصی

عاصی : یلا نازل عیب کده نسیبهم دول

ضیوفنا مهما کان برده

فیروز بخت : حاضر طبعاً

فیروز لبست اشیک حاجة عندها کانت

بسیطة بس جمیلة جدا و راحت جابت

عصیر و قدمته

هند ببرود : شکرا مش هقدر اشرب حاجة

فیروز بزعل مصطنع : لیه یا هند کده

و بعدین فیروز قعدت جنب عاصی و

مسکت ایده بتملك

عاصی فهم انها بتغیظ هند بس کان

مبسوط

هاشم : یا بختک یا عاصی لما تتعب تلاقی

اللی یهتم بیک و یاخذ باله منك

عاصى : كفاية عينك فى الجوازة من الاول و

بعدين بكرة تتجوز انت كمان

هاشم : بما انك جبت السيرة ديه فأنا بدور

على بنت الحلال ادعيلى الاقيها بقى

عاصى : يارب

فيروز بحب : يارب يا هاشم نفسى اشوف

فرحك

هاشم : ربنا يخليكى ليا يا روز

عاصى بغيرة : ايه يا هاشم جوزها واقف

قدامك مش مالى عينك انا

هاشم: انت هتغير على فيروز منى ولا ايه

هاشم : ساكتة ليه يا هند

هند : عادى بسمع عاصى انا اصلا جاية

اطمن عليه بس

فیروز بخت لهند بذهول و غضب و کان

نفسها تجبها من شعرها

عاصی : انا کویس طول ما فیروز جنبی

فیروز بخت بحب لعاصی و عاصی بصلها

برده

هاشم : ایه عصافیر احنا قعدین

هند : استأذن انا وقامت بسرعة

هاشم قام وراها : ممکن تسمحیلی اوصلك

هند : لاء شکرا معایا عربیتی

هاشم : انا عارف بس انا عایز نقعد نتکلم

شویة ممکن

هند وفقت و راحوا قعدوا فی مکان عام

اما میسون عرفت فین اختها و سافرت لها

عند عاصى

فيروز : انا فى رحلة مطلعها المدرسة يومين

فى ذهب عايضة راحوا

عاصى : نعم ذهب ايه اللى تروحيها ديه لاء

مش موافق

فيروز : كل صحابى رايعين اشمعنا انا

عاصى : مليش دعوة بحد قولت لاء يعنى لاء

فيروز : هو كل حاجة لاء ديه حاجة تزهدق

عاصى : طب ايه رايك نطلعها سوا انا و انتى

بعد ما اخف شوية

فيروز: بجد يا عاصى شكرا اوى

عاصى : مفيش حاجة لعاصى كده مقابل

انى وفقت نساfer

فيروز : زى ايه

عاصی قرب من خدها و باسها : زی دیه مثلا

فیروز اتکسفت و بعدت وشها : عاصی اتلم

عاصی : و اتلم لیه فیروز انا عایز نتمم جوازنا

فیروز بکسوف و تغیر للموضوع : یاه الوقت

اتاخر لازم انام تصبح علی خیر یا عاصی

عاصی بزھق : واتی من اهله

عاصی بلیل معرفش ینام و مضایق من

رفض فیروز له

عاصی بزھق : الو یا زفت بقولك ابعثلی

واحدة علی شقة الزمالك ماشی

یتبع...

عاصی بلیل معرفش ینام و مضایق من

رفض فیروز له

عاصى بزهبق : الو يا زفت بقولك ابعتلى

واحدة على شقة الزمالك ماشى

و قام يلبس و خرج من اوضته و ركب

العربية و وصول الشقة و قبل ما يطلع

عقله : يا عاصى اصبر فيروز بس لسه مش

متعودة اديها وقتها انت بتحبها و هى بتحبك

لو عملت كده هتندم عمرك كله

عاصى فجأة ركب العربية تانى و رجع البيت

و دخل البيت بلهفة و حمد ربنا انه فاق فى

الوقت المناسب قبل ما يعمل حاجة يندم

عليها بعد كده

فيروز اول ما لقيت عاصى دخل البيت

جريت عليه

فيروز : عاصى كنت فين النور قطع و كنت

خايفة و انا قاعدة لوحدى

عاصى : اسف يا روز نزلت شوية و جيت ...

انتى مش كنتى نايمة ايه اللى صحاكى

فيروز : اصل حسيتك زعلان منى قولت

اشوفك قبل ما تنام

رواية صغيرة العاصى بقلم ندى احمد

عاصى باس ايديها : عمرى ما ازعل منك يا

روز و فجأة شالها على كتفه

فيروز : ايه يا عاصى فى ايه

عاصى : هتنامى انهاردة فى اوضتى

فيروز : لاء و نزلنى

عاصى : علشان كده شيلتك لو كنت قولتلك

كنتى هربتى ده قرار يا قلب عاصى

فيروز : اشمعنا انهاردة

عاصى: خلاص كل يوم هتنامى معايا فى
الأوضة و هدومك هتتنقل اوضتى يا روحى
فيروز : عاصى لاء بلاش ممكن شوية وقت

عاصى نزلها على السرير و قعد جنبها

عاصى : متقلقيش يا روز مفيش حاجة
هتتغير انا بس حاسك اخدة جنب منى و
بتبعدى انا عايزك تعرفى انى عمرى ما
هغصبك على حاجة يا روزتى انا بحبك و
بخاف عليكى حتى من نفسى يا روز

فيروز : و انا كمان بحبك يا عاصى

عاصى وهو بيحاول ميتهورش و يبقى هادى
: يلا ننام علشان بكرة هنسافر ذهب زى ما
وعدتك

فيروز حضنت عاصى بعفوية: بجد شكرا يا
احلى عاصى فى الدنيا

عاصى و هو مبسوط على فرحتها الطفولية :

يا رتنى كنت قولتك هنسافر من بدرى بجد

فيروز بعدت شوية لما فاقت : اسفة

عاصى : مفيش واحدة تعتذر انها حضنت

جوزها يا روز

و نام عاصى و فيروز ناموا و الصبح حضروا

الشنط بسرعة

فى العربية

فيروز : ممكن سؤال

عاصى : اتفضلى طبعاً

فيروز : هو انت كنت بتحب هند او معجب

بيها

عاصى : ايوة كنت

فيروز زعلت و فضلت قاعدة ساكتة طول
الطريق و وصلوا و في الفندق فيروز أصرت
انها مش هتبات مع عاصى في نفس الأوضة

عاصى : مش عايزة تقعدى معايا ليه

فيروز : انا حرة

عاصى : لاء مش حرة انتى مراتى و هتقعدى

معايا فاهمة

فيروز طلعت الأوضة قبله و عاصى طالع

بعدها بشوية

لسه هيفتح الباب سمه فيروز بتتكلم في

التليفون

فيروز : الو ... ايوة يا مروان ... لاء تحت لسه ...

و انت كمان ... سلام شكله طالع ... باى

عاصى برة مصدوم و مش مصدق و وشه

احمر من الغضب

يتبع...

فيروز طلعت الأوضة قبله و عاصى طالع

بعدها بشوية

لسه هيفتح الباب سمه فيروز بتتكلم فى

التليفون

فيروز: الو ... ايوة يا مروان ... لاء تحت لسه ...

و انت كمان ... سلام شكله طالع ... باى

عاصى برة مصدوم و مش مصدق و وشه

احمر من الغضب فتح الباب

عاصى شد شعرها : بتتكلمى مين يا بنت

ال...ال...ال

فيروز : عاصى سبنى معملتش حاجة

عاصى : معملتيش حاجة اومال كنتى
بتكلمى مين ده انا سمعك بودانى يا بت و
انتى بتكلمى مروان و بتقوليلوا و انت كمان
و سلام أصله طالع .. بتستغفلينى يا بنت
ال... ده انا عمري ما سلمت قلبى لحد و
يوم ما اسلمه اسلمه لوحدة رخيصة زيك

فيروز : والله انا هفهمك كل حاجة انا
معملتش حاجة افتح التلفون مفيش
مكالمة اصلا انا كنت عارفة انك داخل قوت
اضايك زى ما ضايقتنى بهند و لما كلمتها
يوميها و سبتنى و علشان لما سالتك
حبيتها قولتلى ايوة.....ابعد عنى انا لزمتى
ايه فى حياتك انا بس حبيتك اقولك انها
بتضايق و بتوجع انك تشوف اللى قدامك
مش مهتم بيك و بيحب حد قدامكمش

عايزة منك بواقى اهتمام او بواقى حب يا

عاصى

عاصى فتح التلفون لقى فعلا مش بتكلم

حد

عاصى : ليه تعملى كده انا بحبك ليه مش

مصدقة

فيروز : و انا مش قادرة انسى موضوع هند و

انك كنت متجوزها و هى لسه بتكلمك دبه

محترمتش انك متجوز و جت تزوك فى

المستشفى و البيت كمان و كمان كنت

بشوفك بتحضنها قدامى ايه كل ده علشانى

و علشان افضل جمبك برده يا عاصى

عاصى : فيروز انتى ليه كده ليه مش بتنسى

و تسمى انا كل الكلام ده اتكلمنا فيه قبل

كده و فهمتک کل حاجة انتی مش عجبک

العجب یا فیروز... مالک یا فیروز

فیروز فضلت تعیط : انا خایفة عرفت مالی انا

خایفة تسبني مفیش ای حاجة تخلیک

تفضل متمسک بیا و فی نفس الوقت فی هند

اللی فیها کل اللی انت عایزه

عاصی : بس انا عایزک انتی لو كنت عایز

هند كنت هفضل معاها بس انا معاکي انتی

مش هی انتی و انا اللی مخلصني متمسک

بیکی اکبر من ای حاجة و عمره ما هیتغیر

علشان انا بحبک من غیر سبب علشان لو

الحب بأسباب مبیقاش حب اصلا یا فیروز انا

مش عارف انتی خایفة منی ولا من انی

اسیبک و لا انی اروح لهند انتی خایفة من ایه

بالضبط

فيروز بدموع : مش عارفة مش عارفة يا

عاصى

عاصى بحنان حضنها : طب خلاص اهدى

مش هضغط عليكى لما تبقى جاهزة

تقوليلى انا هسمعك اهدى خلاص احنا

جايين ننبسط مش عايز اشوفك بتعيطى

فيروز بقيت بتدخل حضن عاصى اكرر

عاصى : يلا غيرى كده و تعالى تتغدى و نازل

البحر شوية

فيروز بصت فى عين عاصى و اد ايه هو

حينين : عاصى انا بحبك

عاصى وهو ببديلها نفس النظرات : و انا

بعشقتك يا فيروزو سحبها فى قبلة بيت

فيها شوقه و لاقى فيروز اول مرة متجوبة

معه و هو مبقاش عارف يسيطر اكرر من

كده و شاله و أصبحت فيروز زوجة عاصى
أمام الله

استوب

قولولى راىكم فى الكومنتات

يتبع...

فيروز نايمه زى الملائكة و عاصى قاعد
يتأمل شكلها فى هدوء و شكلها شده اوى و
سحابها فى قبلة هادئة

فيروز صحيت بخاضة : يالهيهيهي انت مين

عاصى بضحك : مين ايه يا فيروز جمعى انا

عاصى جوزك

فيروز: ايوة صح انا ايه جنبى هنا

عاصى : هى ديه صباحية مباركة اللى
بتقوليهلى بدل ما تدنى بوسة و تقوليلهلى
بحبك يا عاصى

فيروز اتكسفت و ضحكت ببراءة اوى
عاصى : بتضحكى اضحكى اضحكى شوفى
مين اهنجدك من ايدى يا روز

فيروز: عاصى عيب

عاصى : عيب ايه ده انا صابر بقالى سنة على
اللحظة ديه ده انا مش مصدق يا روز

فيروز : بجد يا عاصى انا نفسى افضل فى
حضنك على طول

عاصى دخلها حضنه اكرتر : و انا عايزك
تفضللى فى حضنى اتنى اصلا فى قلبى دايمًا
يا روز

فیروز : یلا قوم علشان نازل البحر

عاصی بخت : لاء قومی انتی الاول

فیروز مسکت الغطا : قوم انت یا عاصی

عاصی : ماشی و قام جهاز المایه و راح شال

فیروز

فیروز : نزلنی بالله علیک

عاصی : لاء انا بشیل مراتی ملکیش دعوة و

انا اللی هدیکی الشاور بایدی یا روز و نزلها

فی البانیو و خرج یجبلها هدوم

راحت فیروز قفلت الباب من جواه

عاصی : ماشی یا فیروز افتکرتیها

فیروز فضلت تضحک جوه علیه خلصت

شاور و هی مش عارفة تخرج ازای لفت

الفوطة و لسه بتفتح الباب عاصى شدها و
زنقها فى الحيطه

عاصى : كده يا روز ده انا كان نيتي بريئة

فيروز : انت يا راجل

عاصى : يلا تعالى نتغدا يا روز و قضا عاصى
و فيروز شهر العسل و هما مبسوطين جدا و
فيروز و عاصى قربوا من بعد اكثر

و فى الجانب الاخر هند و هاشم كانوا كل يوم
بيتقبلوا و هاشم كان كل يوم بيتحججك بأى
شكل علشان يقابل هند

رواية صغيرة العاصى بقلم ندى احمد

فات شهر و نص على ابطالنا

و انهاردة خطوبة هاشم و هند

عند عاصى واقف مستنى فيروز تخلص

لبس

عاصى : يلا يا روز هنتاخر

فيروز: خلاص خلصت اهو و خرجت و كان

شكلها جميل و هادى اوى كانت لابسة

فستان اخضر ستان و طرحة بيچ

عاصى : ايه القمر ده يا روز ده انا شكلى

هتخايق انهاردة بسببك بت متقوميش من

جمبى طول الخطوبة فاهمة

فيروز ضحكت بكسوف : حاضر بس فى

حاجة عايذة اقولها لىك قبل ما ننزل

فيروز : عاصى احنا بنحبك

عاصى : وانا بحبك يا روز...ايه ..احنا ؟ و بص

لفيروز باستعاب و ذهول فيروز انتى حامل

فيروز بفرحة : ايوة يا عاصى عرفت الصبح

عاصى حضاها و لف بيها من الفرحة

عاصى : بعشقتك يا روز

فيروز: و انا كمان يا عاصى

و بعد عام

هند و هاشم اتجوزوا و عاصى و فيروز خلقوا

عاصم

تمت